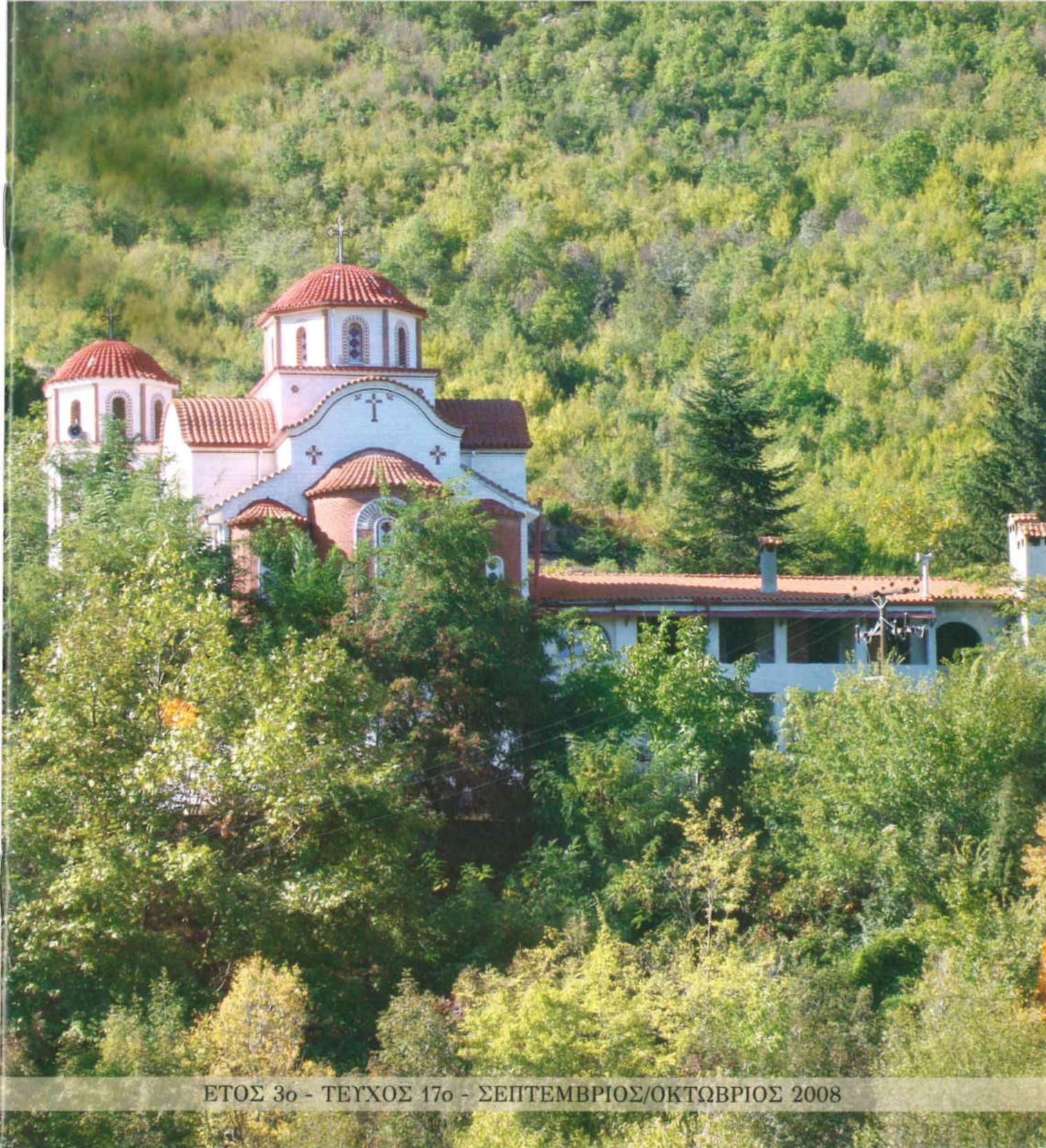

ΑΜΒΩΝ ΠΑΓΓΑΙΟΥ

ΔΙΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΠΟΛΕΩΣ

ΕΤΟΣ 3ο - ΤΕΥΧΟΣ 17ο - ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ/ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2008

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΠΛΑΓΑΙΟΥ ΜΒΩΝ

Διμηνιαῖο περιοδικό
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως
Ἐλευθερουπόλεως

ΕΤΟΣ 30 ΤΕΥΧΟΣ 170

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
Ἱερά Μητρόπολις
Ἐλευθερουπόλεως
Τ.Κ. 641 00
Τηλ.: 25920-23450

Ίδρυτής-Έκδότης
Ό Σεβ. Μητροπολίτης
Ἐλευθερουπόλεως
κ.κ. Χρυσόστομος

Ἐπιμέλεια ὅλης
Πρωτ. Ἀθαν. Παπαδάκης
Γεν. Ἀρχιερ. Ἐπίτροπος

Ιστοσελίδα
www.imelef.gr

Διανέμεται δωρεάν
Συνδρομές προαιρετικές

ΕΚΤΥΠΩΣΗ

Γραφικές Τέχνες «ΜΕΛΙΣΣΑ»
570 21 Ασπροβάλτα
Τηλ.: 23970 23313

Σεβ. Μητροπολίτου Έλευθερουπόλεως κ. Χρυσόστομου

Φθινόπωρο

3

Σεβ. Μητροπολίτου Έλευθερουπόλεως κ. Χρυσόστομου

Ἐπί τῇ ἐνάρξει τοῦ σχολικοῦ ἔτους 2008-2009

5

Πρεσβ. Σωτηρίου Ιμανιμίδη

Προσφώνηση στά ἐγκαίνια τοῦ Ἰ.Ν. Παναγίας Φανερωμένης

6

Πρωτ. Ἀθαν. Παπαδάκη, Γεν. Ἀρχιερ. Ἐπίτροπος

Προβληματισμοί καί παρανέσεις γιά τή στήριξη τῆς οἰκογενείας

8

Πρεσβ. Ηλιού Παπαδοπούλου, Καθηγητοῦ

Ἡ συμβολή τῶν Ἐκκλησ. ΙΕΚ στήν πραγμάτωση
τῆς ἐν Ἑλλάδι Ὁρθοδόξου Ε.Ε.

10

† Ε. Χ.

Ἐπί τοῦ Τύπου

12

Χατζημιχαηλίδου Στέλλας, μαθήτριας

Ἡ ἡλιηνική Μακεδονία μας

14

κ. Σωτηρίας Δημ. Ἀργυρίου

Ο γεωργός

16

κ. Φωτεινῆς Μπεϊκάκη

Ἱερά Μονή Παντοκράτορος Ἐλευθερῶν

17

Χρονικά Ἰ. Μητροπόλεως Ἐλευθερουπόλεως

20

Ἐξώφυλλο: Ο Ἰ.Ν. Παναγίας Γοργοεπηκόου εἰς τήν Ἰ.Μ. Ἀγ. Δημητρίου Νικησιάνης.

Ὀπισθόφυλλο: Φθινόπωρο στό Παγγαῖο.

Φθινόπωρο

Ὑπό τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου
Ἐλευθερουπόλεως κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

1. Τά ἔργα τοῦ Θεοῦ

Όπως κάθε ἐποχή τοῦ χρόνου ἔχει τίς δικές της ὄμορφιές, ἔτσι καὶ τὸ Φθινόπωρο. Ἄλλα ἔργα τοῦ Θεοῦ θαυμάζουμε τό καλοκαίρι καὶ τίν ἀνοιξην καὶ ἄλλα τώρα τό φθινόπωρο. Ὄλα ἔξαλλον τά ἔργα Του εἶναι ὡραῖα καὶ ἄξια θαυμασμοῦ. Μέ πόση χάρη ἡ Ἅγ. Γραφή μᾶς παρουσιάζει τό κάλλος τῆς Δημιουργίας!

“Οταν μέ μόνο τόν παντοδύναμο λόγο Του κατεσκεύαζε ἀπό τό χάος τό σύμπαν, θεωρώντας ἔνα πρός ἔνα τά Δημιουργήματά Του, σημειώνει ὁ Ἱερός συγγραφέας τῆς Γενέσεως, κάθε φορά ἐπιβεβαιώνε τίν ὄμορφιά τους. «Καὶ εἶδεν ὁ Θεός ὅτι καλόν... καὶ ὅταν συντελέσθηκε ἡ θεϊκή Κτίση, ὁ οὐρανός καὶ ἡ γῆ καὶ πάντα τά ἐν αὐτοῖς, σχολίαζε ὁ θεόπνευστος κάλαμος, «καὶ εἶδεν ὁ Θεός καὶ ἴδού καλά λίαν πάντα...»

“Ολα, λοιπόν, τοῦ Θεοῦ τά ἔργα πολύ καλά, «καλά λίαν...» καὶ ὅσα βρίσκονται στόν οὐρανό καὶ ὅσα ὑπάρχουν στή γῆ καὶ προπάντων ἡ κορωνίδα ὅλων τῶν ἔργων τοῦ παντοδυνάμου Δημιουργοῦ, ὁ ἔνοικος τοῦ παλατιοῦ τῆς φύσεως, ὁ ἀνθρωπος!” Ετσι καλόν εἶναι καὶ τό φθινόπωρο, μέ τό δικό του χρῶμα καὶ ὑφος καὶ σκηνικό. Δέν ἔχει τίν λάμψη τῆς ἀνοιξης, οὔτε τόν

πλοῦτο τοῦ καλοκαιριοῦ. Ἐχει ὅμως τίν χάρη τῆς ὠριμότητος. Τίν γοντεία τοῦ δειλινοῦ. Τίν ἡρεμία, τίν γαλήνη πρίν ἀπό τό τέλος.

2. Μελαγχολία;

Μερικοί συνάνθρωποί μας δέν χαίρονται μέ τόν ἔρχομό του.

Ἡ ἀλλαγή τοῦ φυσικοῦ σκηνικοῦ, μέ τό μαρασμό καὶ τό πέσιμο τῶν κιτρινισμένων φύλλων, μέ τόν σκυθρωπό οὐρανό, τά πρῶτα κρύα, τά πρωτοβρόχια, τό τέλος τῶν διακοπῶν, τίν ἐπανάληψη τῶν συνηθισμένων ἔργων, μάλλον μελαγχολοῦν.

Δυσαρεστοῦνται μέ τόν ἔρχομό τοῦ φθινοπώρου καὶ ἔτοιμάζουν τίν ψυχή τους γιά τόν ἔρχομό τῆς ἀνοιξης. Ἀσφαλῶς δέν σκέπτονται σωστά. Καὶ μάλιστα, ὅταν βαρυφορτώνουν τίν ψυχή τους μέ βάρος, τό ὅποιο κάποτε παίρνει τό φοβερότερο σχῆμα τῆς κατάθλιψης.

Μέ ὅχι εὐχάριστο ἀποτέλεσμα, νά σπεύδουν νά καθησυχάσουν τό πνεῦμα τους μέ συνταγές καὶ φάρμακα.

Τί κρῖμα! Τά ἔργα τοῦ Θεοῦ ἀντί νά γεμίζουν τή ψυχή εὐχάριστης καὶ νά ἀναπαύουν τό πνεῦμα μας, νά μᾶς ταλαιπωροῦν χωρίς κανένα λόγο!

“Ολα ἔχουν τή θέση τους. «Πῦρ καὶ χάλαζα αἰνεῖτε τόν Κύριο», ψάλλει ὁ

Φθινόπωρο!
Στή φύση!
Στή ζωή!
Περισυλλογή καὶ
ἐγρήγορση.

Δαυίδ. "Όπως τό Σάββατο, πού εἶπε ὁ Κύριος μας, ἔγινε γιά τόν ἄνθρωπο, ἔτσι καὶ ἡ φύση δημιουργήθηκε γιά μᾶς. Γιά νά δείχνει περίτρανα τήν Ἀγάπη καὶ τήν Πρόνοια τοῦ Θεοῦ καὶ τήν ξεχωριστή, μοναδική θέση τοῦ κάθε ἄνθρωπου μέσα στήν Δημιουργία.

3. Τῆς ζωῆς τό φθινόπωρο

Φθινόπωρο! Λίγο πρίν τόν ἀδυσώπητο χειμώνα μέ τίς βροχές, τίς καταιγίδες, τά κρύα καὶ τά χιόνια, τήν ἐρημιά καὶ τόν ἀποκλεισμό στό σπίτι.

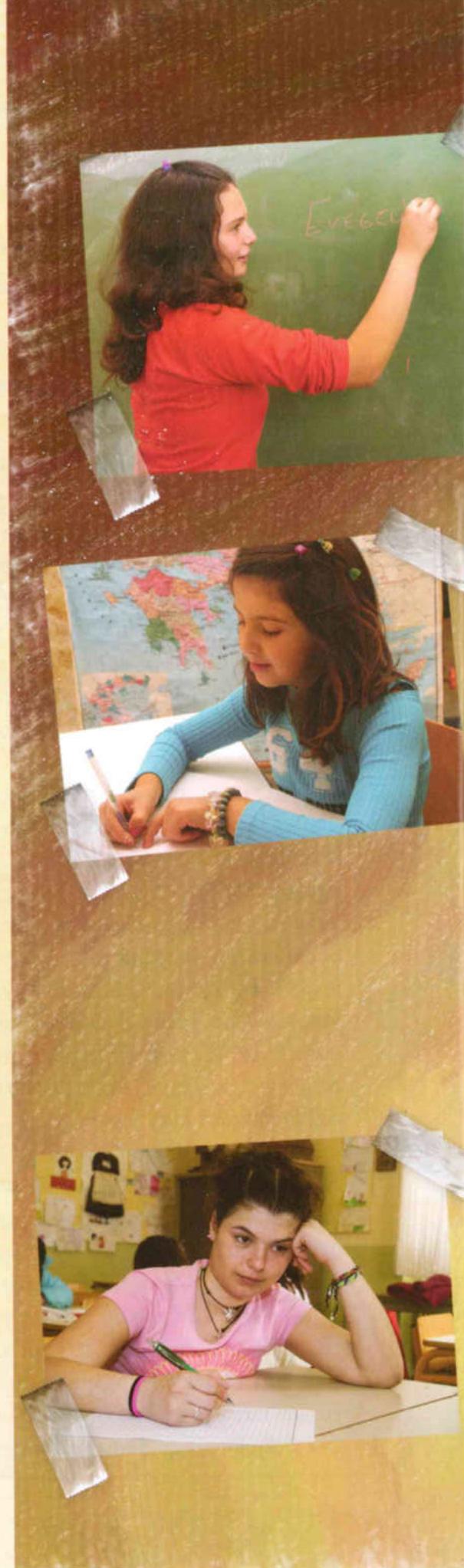
Λίγο πρίν ἀπό τό τέλος τοῦ ἐνιαυσίου κύκλου τῆς φύσης. Σάν τό δειλινό, πρίν νά πέσει τό σκοτάδι τῆς νύχτας, λίγο πρίν νά σταματήσει τήν ἐργασία του ὁ φιλόπονος ἄνθρωπος.

"Ωρα περισυλλογῆς γιά τά ἀποτελέσματα τοῦ ἡμεροσίου κόπου.

Τό φθινόπωρο τῆς ζωῆς! Λίγο πρίν τό ἀναπόφευκτο τέλος."Οταν δύει ὁ ἥλιος τῆς ζωῆς καὶ οἱ τελευταῖς ἀνταύγειές του φωτίζουν τή ψυχή. Χωρίς ὅμως μελαγχολική διάθεση. Χωρίς μάταιο πισωγύρισμα στό παρελθόν.

Τό γλυκό φθινόπωρο ἔχει τή θέση του μέσα στή ζωή μας."Οσο μποροῦμε ἀς ἐργαζόμεθα πρίν πέσει τό σκοτάδι τῆς νύχτας. Ἄν καὶ ἦτο πολύ νέος ὁ Κύριος μας, ὅμως καθώς ἔβλεπε νά πλησιάζει ἀμείλικτο τό τέλος του, παρότρυνε τούς μαθητές Του. Ἐργαζόμεθα «ἔως ἡμέρα ἔστι, ἔρχεται νύξ ὅτε οὐδείς δύναται ἐργάζεσθαι» (Ιω. 9, 4).

"Οσο μποροῦμε ἀς ἐργαζόμεθα τό καλό, τά ἔργα φιλαλληλίας, τῆς ἀρετῆς, τῆς πίστεως πρίν πέσει ἡ κροσσωτή αὐλαία τῆς ζωῆς, πρίν ἔλθει ὁ χειμώνας καὶ νεκρωθεῖ ἡ φύση καὶ οἱ σπόροι κλεισθοῦν στά ταμεία τῆς γῆς.

ΕΓΚΛΗΣΙΑΣ

Έπι τῇ ἐνάρξῃ τοῦ σχολικοῦ ἔτους 2008-2009

Ἄγαπητοί μου μαθητές και μαθήτριες

Συνεχίζοντας παράδοση πολλῶν ἑτῶν ἔρχομαι μέ τήν παρούσα Ἐγκύλιο νά ἐπικοινωνήσω μαζί σας και μέ αἰσθήματα πατρικῆς ἀγάπης νά εὐχηθῶ τόσο σέ σᾶς τά παιδιά, ὅσο και στούς σεβαστούς διδασκάλους σας, Καλή και εὐλογημένη ἀπό τόν Θεό νά είναι ή νέα σχολική χρονιά.

Ἡ πατρική μου αὐτή παρέμβαση στήν ἔναρξη τοῦ καινούργιου σχολικοῦ ἔτους μαζί μέ τήν τέλεση τοῦ Ἁγιασμοῦ ἔχει σκοπό νά ὑπενθυμίσῃ μέ ἀγάπη σέ ὅλους σας χάποιες ἀλήθειες, πού είναι καλό νά μή ξεχνᾶμε ποτέ. Πρῶτον ὅτι τό ἔργο τοῦ σχολείου, ή μάθηση και γενικά ή μόρφωσή σας είναι ἀπό τά ἀνθρώπινα ἐκεῖνα ἔργα, τά δόποια γιά νά ἀχθοῦν σέ αἷσι πέρας ἀπαιτοῦν μαζί μέ τήν ἀνθρώπινη προσπάθεια και τοῦ Θεοῦ τήν βοήθεια. Ἔδω ἔχει ἀπόλυτη ἴσχυ ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ μας «Χωρίς ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν» (Ιωάν. 15,5).

Δεύτερον οι εὐχές και προσευχές τῶν ἰερέων και τοῦ Ἐπισκόπου σας θέλουν νά σᾶς θυμίσουν ἐπίσης, ὅτι ή Παιδεία γενικά πρέπει νά ἔχῃ ἐκείνη τήν ποιότητα, ἐκείνους τούς στόχους, τά δόποια ἐπιθυμοῦν μαζί μέ τήν Ἐκκλησία και κάθε ὑγιής ἀνθρώπινη συνείδηση.

Δηλαδή τήν ποιότητα τοῦ ἥθους, τόν χαρακτήρα τῆς πνευματικῆς ἀνωτερότητας και ἀρχοντιᾶς. Παιδεία τόσο γιά τήν χριστιανική διδασκαλία, ὅσο και τήν παιδευτική ἀντίληψη τῶν προγόνων μας σημαίνει προπάντων καλλιέργεια τοῦ ἥθους, πνευματική, ψυχική μόρφωση.

Οι πρόγονοί μας, πού ἔζησαν και ἐφιλοσόφησαν γιά τή ζωή και

**«Ἀρχή σοφίας,
Φόβος Κυρίου».**

τά προβλήματά της πρό
Χριστοῦ, σαφῶς ἐδογμάτιζαν «πᾶσα ἐπιστήμη
χωριζούμενη ἀρετῆς πανοργία φαίνεται». Καί ὁ αἰώνιος
Λόγος τοῦ Θεοῦ παράλληλα καθορίζει «ἀρχή σοφίας φόβος Κυρίου».

Ἡ κοινωνία, ἀγαπητά μας παιδιά, ἔξω ἀπό τά σχολεῖα, αὐτό περιμένει μέ λαχτάρα ἀπό σᾶς. Καὶ ἀνθρώπους καλά καταρτισμένους στά διάφορα γνωστικά ἀντικείμενα και τήν Ἐπιστήμη, ἀλλά προπάντων ἀναμένει ἀνθρώπους μέ ἥθος, μέ αἰσθήματα φιλαλληλίας και ἀγάπης, πρόθυμους νά συμβάλουν στήν πρόοδο και τήν προκοπή της.

Σᾶς εὔχομαι νά μή ξεχνᾶτε ποτέ αὐτές τίς ἀλήθειες, ὁ δέ Πανάγαθος Θεός νά σᾶς χαρίζῃ ὑγεία και δύναμη πνευματος, ὥστε ή νέα σχολική χρονιά νά είναι καρποφόρα και γόνιμη.

Ο ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΣΑΣ

† Ο ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΠΟΛΕΩΣ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ-ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ

Προσφώμητη στά έγκαίνια τοῦ Ναοῦ Παναγίας Φανερωμένης Νέας Περάμου στίς 8-9-2008

Τήν 8η τοῦ μηνός Σεπτεμβρίου ἔγιναν τά έγκαίνια τοῦ Τεροῦ προσκυνηματικοῦ Ναοῦ Παναγίας Φανερωμένης Νέας Περάμου ἀπό τὸν Σεβ. Μπροπολίτη μας κ. Χρυσόστομο.

Στόν ἐσπερινό τῶν ἔγκαινίων, πλῆθος Τερέων ὑποδέχθηκαν μεγαλοπρεπῶς τὰ Τερά Λείψανα τῶν Ἅγιων μαρτύρων.

Τήν Δευτέρα ἐτελέσθη ἡ ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, τῶν ἔγκαινίων καὶ ἡ Ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία, κατά τίν ὅποια ὁ Τερέας τοῦ Προσκυνήματος πατέρας Σωτήριος Ἰμανιμίδης εἶπε σέ προσφώνηστά τά ἔξῆς:

Σεβασμιώτατε, Σεβαστοί πατέρες, Ἅγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Ο Μεγάλος Θεός εὐδόκησε, ἐσεῖς Σεβασμιώτατε ἀποφασίσατε καὶ τό εὐσεβές πλήρωμα τῆς Ἑκκλησίας τοῦ Θεοῦ συνέδραμε, ὥστε σήμερα νά ἔχουμε οἱ πιστοί «χαράν μεγάλην σφόδρα», καθώς ἔγκαινιάσαμε τό ἀνακαινισμένο Προσκύνημα τῆς Παναγίας, πού γιά πολλά χρόνια ἀποτέλεσε τό κέντρο τῶν λατρευτικῶν συνάξεων τῶν κατοίκων τῆς Ν. Περάμου καὶ ὅχι μόνο.

Πολλοί θρύλοι καὶ παραδόσεις συνδέονται μέ τό Προσκύνημα αὐτό. Μία ἐπιγραμματική ἀναφορά θά ἔταν κατατοπιστική καὶ θά ἔδινε τήν εὐκαιρία στόν καθένα νά κατανοήσει τήν ιστορία τοῦ ἀπέριττου καὶ γραφικοῦ αὐτοῦ Προσκυνήματος, πού κάθε καλοκαίρι καὶ ίδιαίτερα στή μνήμη τῆς Κοίμησης τῆς Θεοτόκου συγκεντρώνει πλῆθος πιστῶν ἀπό δῆλη τήν περιοχή, πού ἔχονται γιά νά ἀποδώσουν τήν πρέπουσα τιμή καὶ λατρεία στή μεγάλη Μπρέρα δῆλων μας, τήν Παναγία μας.

1. Η εὔρεση

Η πρώτη φανέρωση τῆς ἀγίας εἰκόνας τῆς Παναγίας τῆς Φανερωμένης ἔγινε στής ἀρχές τοῦ εἰκοστοῦ αἰώνα. Η μετακίνηση στρατιωτικῶν δυνάμεων τῆς χώρας μας πρός τή Μικρά Ασία ἐπέβαλε πρόχειρα καταλύματα γιά τούς Ἑλληνες στρατιώτες μέ σκο-

πό τήν ξεκούρασή τους. Ἐνα τέτοιο κατάλυμα ἀποτέλεσε καὶ ἡ πευκόφυτη περιοχή τῆς Ν. Περάμου, μπροστά στό φυσικό καὶ ιστορικό λημάνι τῶν Ἐλευθερῶν. Σέ ματέτοια στρατοπέδευση τά στρατιωτικά ἀντίσκηνα δέν ἔφτασαν γιά δῆλους τούς στρατιώτες. Ἐνας ἀπό αὐτούς βρῆκε καταφύγιο στήν βάση ἐνός αἰωνόβιου πλατάνου. Τή νύχτα, δῆμος, ὁ ὄπνος του διαταράχτηκε ἀπό τό δράμα μᾶς γυναικας πού ἔμοιαζε μέ τήν Παναγία. Τό ἴδιο συνέβη καὶ τή δεύτερη νύχτα, πού τό δράμα παρουσιάστηκε καὶ στούς δύο στρατιώτες πού πῆγαν στό ἴδιο μέρος γιά νά κοψηθοῦν. Ὄταν ἔημέρωσε, οἱ δύο στρατιώτες ἀνέφεραν στό Διοικητή τους τό ἐπεισόδιο καὶ ὁ διοικητής διέταξε νά ψάξουν προσεχτικά μέσα στήν κουφάλα τοῦ δέντρου. Καὶ ὃ τοῦ θαύματος! Βρῆκαν μιά παλιά εἰκόνα τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου. Μέ διαταγή του Διοικητή οἱ στρατιώτες ἔφτιαξαν ἔνα πρόχειρο προσκυνητάρι δέπλα στό δέντρο, στήν περιοχή πού τώρα βρισκόμαστε καὶ πού τότε ἔταν ἐρημική.

2. Πρόσφυγες

Τήν ἀνοιξη τοῦ 1923 ἔγκαταστάθηκαν ἐδῶ πρόσφυγες ἀπό τήν Πέραμο τῆς Κυζίκου, οἱ ὅποιοι τιμοῦσαν στόν τόπο τους τήν Παναγία στήν Τερά Μονή Φανερωμένης, ἡ ὅποια ἀπέιχε μιάμιση δῆλα ἀπό τήν Πέραμο. Αύτοί μέ τόν ἔρχομό τους ὅχι μόνο ἔφεραν μαζί τους δῆλες τίς θρησκευτικές

τους παραδόσεις άλλα καί τίς τηροῦσαν μέντοι ευλάβεια.

Σύμφωνα μέντοι τῆς Περαμώτισσας κυρίας Ἀγγελικῆς, ή γειτόνισσά της Μαλαματή διηγήθηκε στή γιαγιά της Εὐθυμία, τή μοναδική μαμψή τῆς Ν. Περάμου, τό δραμά της, στό όποιο ή Παναγία τήν προέτρεπε νά κτίσει ἐκκλησάκι στό δνομά της στό μέρος, ὅπου βρέθηκε ή θαυματουργή εἰκόνα καί εἶχε κτιστεῖ τό προσκυνητάρι της ἀπό τούς στρατιῶτες. Ἡ εὔσεβής Μαλαματή πραγματοποίησε τήν ἐπιθυμία τῆς Παναγίας ἐνισχυμένη ἀπό τίς μικρές οἰκονομίες τῶν συμπατριωτῶν της προσφύγων καί ἔκτισε ἑνα μικρό ἐκκλησάκι στό σημεῖο πού τῆς ὑπέδειξε ή Παναγία.

3. Η ἐπέκταση

Στίς ἀρχές τῆς δεκαετίας τοῦ 70, στρατιῶτες τῆς 5ης Μοίρας καταδρομῶν ἀπό τή Δράμα πού κατασκήνωναν στό προαύλιο τοῦ προσκυνήματος, ὑστερα ἀπό προτροπή τοῦ μακαριστοῦ Μπροτοπολίτη Ἐλευθερουπόλεως Ἀμβροσίου, ἔκαναν μιά μικρή ἐπέκταση τοῦ μικροῦ Ναοῦ, ὡστε νά χωράει μέσα μερικούς προσκυνητές. Ἐκείνη τήν περίοδο ἀρχισε καί ή λειτουργική δραστηριότητα στό προσκύνημα, κυρίως κατά τήν περίοδο τοῦ 15Αύγουστου, ὑστερα ἀπό εὐλογία τοῦ ἰδίου Μπροτοπολίτη.

4. Οι περιπέτειες τοῦ Ναοῦ

Τό 1978, δυστυχῶς, ή εἰκόνα τῆς Παναγίας τῆς Φανερωμένης ἔλειπε ἀπό τό προσκυνητάρι, ὅπως διαπίστωσαν οἱ γυναικες πού πήγαν νά ἀνάψουν τίς κανδῆλες καί νά προσκυνήσουν. Μέντοι εὐλογία τοῦ μακαριστοῦ Μπροτοπολίτη Εύδοκίου μεταφέρθηκε ἀπό τήν Ἐλευθερούπολη στό προσκύνημα ή εἰκόνα τῆς Παναγίας Γοργοεπικόδου.

Στίς 27 Νοεμβρίου 1987 ο ναός δυστυχῶς κάπικε. Οἱ ἀλλαγές πού ἔγιναν ἔπειτα ἀπό τό γεγονός αύτό δέν ἤταν σημαντικές. Τελευταία δημως, γέμισε χαρά τούς πιστούς ή ἐντολή πού δόθηκε ἀπό τό Σεβασμιώτατο Μπροτοπολίτη Ἐλευθερουπόλεως κ. Χρυσόστομο νά συσταθεὶ δεύτερη Ἐνορία στό βορειοανατολικό μέρος τῆς Ν. Περάμου καί νά λειτουργεῖ ὡς προσωρινός ἐνοριακός Ναός τό Προσκύνημα τῆς Θεοτόκου. "Ἐτσι ἥρθε «τό πλήρωμα τοῦ χρόνου» καί μέ τίν εὐλογία καί τίς εὐχές τοῦ Σεβασμιώτατου μας, καθώς καί μέ τήν προθυμία καί τήν οἰκονομική συμμετοχή τῶν πιστῶν, τούς ὅποιους καί πάλι θερμά εὐχαριστοῦμε, ἔγινε ή ἀνακαίνιστη τοῦ μικροῦ Ναοῦ, τοῦ ὅποιου σήμερα μᾶς ἀξίωσε ὁ Δωρεοδότης Κύριος νά τελέσουμε τά Ἐγκαίνια.

Οἱ μαρτυρίες τῶν πιστῶν γιά ἵσεις πνευματικές καί σωματικές καθώς καί ἄλλα θαυμαστά σημεῖα πού ἐπιτελεῖ ή χάρον τῆς Παναγίας εἶναι ἀμέτρητες. Ἀλλωστε ή Υπεραγία Θεοτόκος κατέχει τή μέγιστη θέση στή συνείδηση τοῦ εὔσεβοῦ πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας, γιατί εἶναι ή μεσίτρια μεταξύ Θεοῦ καί ἀνθρώπων ἀλλά καί ή κλίμακα πού ἐνώνει τή γῆ μέ τόν οὐρανό. Η Θεοτόκος εἶναι σπηγή ἱαμάτων, καταφύγιο ἀσθενῶν, λιμάνι ταλαιπωρημένων, παροπηροία ἀπελπισμένων καί Μπέρα δῶλων τῶν πιστῶν, στήν ὅποια ἐπιβάλλεται κάθε τιμή καί λατρεία.

Ἐνχηθεῖτε, σᾶς παρακαλοῦμε, Σεβασμιώτατε, τό καλαίσθητο ἐγκανιασμένο σήμερα Προσκύνημα νά γίνει γιά δῶλους μας τόπος προσευχῆς καί λατρείας, ὡστε δῶλοι γενικῶς οἱ πιστοί «τῷ πνεύματι ζέοντες», «τῇ προσευχῇ προσκαρτερούντες», «σύμψυχοι τό ἐν φρονοῦντες», «τήν αὐτήν ἀγάπην ἔχοντες» καί «συνείδησιν ἀγαθήν» νά εἴμαστε σέ θέση νά δίνουμε λόγο καί μαρτυρία Χριστοῦ «παντί τῷ αἰτοῦντι». Ἄμην.

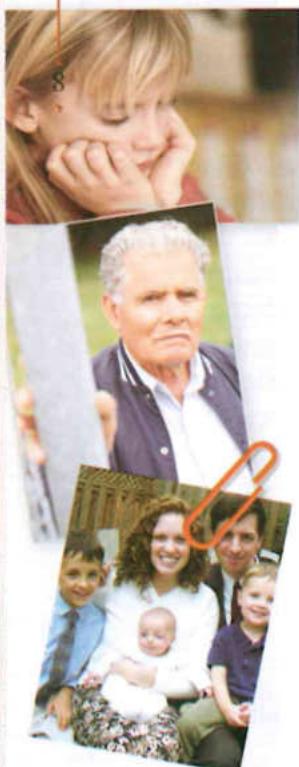
Προβληματισμοί και παραινέσεις γιά τήν στήριξη τῆς σήμερον χειμαζούμενης οίκογένειας

Υπό του Πρωτοπρεσβ. Άθανασίου Παπαδάκη
Γενικοῦ Αρχιερατικοῦ Επιτρόπου

Άξιοπρόσεκτο,
πάλιν καί πολλάκις, τό θέμα
οίκογένεια.

ΠΛΗΜΒΩΝ ΜΠΑΙΑΙΟΥ

Σεβασμιώτατε Πάτερ καί Δέσποτα,

1. Τό θέμα εἰς βάθος

Μέ τί χάρο τοῦ Θεοῦ φτάσαμε καί ἐφέτος στήν τελευταία μας μηνιαία Τερατική Σύναξην καί θά πθελα ἐκ μέρους τῶν ἀγαπητῶν ἀδελφῶν μου Κληρικῶν νά σᾶς εὐχαριστήσω ἐκ μέσης καρδίας, διότι μᾶς δώσατε τή λαμπρή αὐτή εὐκαριοία νά διερευνήσουμε καί νά μελετήσουμε εἰς βάθος τό θέμα τῆς Χριστιανικῆς οίκογένειας. Ἔνα θέμα πού πάντοτε εἶναι ἐπίκαιο. Ἔνα θέμα πού μέ τίς ἐμπεριστατωμένες εἰσηγήσεις τους οἱ συνεφημέριοι μου μᾶς βοήθησαν, νά κατανοήσουμε τό μέγα μυστήριον τῆς πίστεώς μας κατά τόν Ἀπόστολο Παῦλο, τόν ιερότατο καί θεοϊδρυτο αὐτό θεσμό, νά μᾶς προβληματίσει ίδιαίτερα ἡ κρίση πού διέρχεται ὁ θεσμός τῆς οίκογένειας σήμερα, ἀλλά καί ἡ εύθυνη ὅσο καί ἡ ύποχρέωση γιά παραβολή καί παρεμβολή τῆς χριστιανικῆς οίκογένειας ἐκ μέρους μας σέ συνδυασμό μέ ἀπολογητική ὅσο καί ἀμυντική διάθεση γιά τήν διάσωσή της. Διάσωστη ἀναγκαία γιά τόν συνεκτικό αὐτό ίστο, πού ἄν διαλυθεῖ μύρια ἔπονται κακά.

2. Τραγωδία

Τή οίκογένεια, τό ζωντανό αὐτό κοινωνικό κύτταρο, ή εύλογία τοῦ Θεοῦ στήν ζωή τῶν ἀνθρώπων, τό λύκνο τῆς ζωῆς καί τῆς στοργῆς, διόποτε τῆς ἀσφάλειας καί τῆς προστασίας σήμερα χτυπιέται ἀδυσώπητα, ὅσο ποτέ ἄλλοτε ἀπό τίς σκοτεινές δυνάμεις ἀλλά καί ἀπό τά πάθη μας. Διέρχεται μία πρωτοφανή κρίση. Δο-

κιμάζεται. Πολεμάται. Σείονται τά θεμέλιά της μέ ενέργειες ρυπαρές καί ἀκατανόμαστες, τελείως ἀντίθετες μέ τό νόμο τοῦ Θεοῦ καί τό θέλημά Του, μέ τήν ἀνθρώπινη ἡθική καί βιολογική ἀνάπτυξή της.

Τή τελευταία πράξη τῆς τραγωδίας γύρω ἀπό τό γάμο καί τήν οίκογένεια ἔχει ἥδη ἀρχίσει νά παίζεται στό θέατρο τοῦ παραλόγου τῆς σπιμερινῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας μέ τό νομοσχέδιο γιά τήν ἐλεύθερην συμβίωση, πού προωθεῖ τό Υπουργείο Δικαιοσύνης. Τό νομοσχέδιο αὐτό ἔρχεται νά προστεθεῖ σέ μία ἀλυσίδα ἀφρόνων ἐνεργειῶν τῶν κυβερνήσεων τῶν τελευταίων δεκαετιῶν, οἱ ὅποιες ἐτραυμάτισαν καίρια τό θεσμό τοῦ γάμου καί ούσιατικά διέλυσαν τήν οίκογένεια.

3. Εύτελισμός Μυστηρίου

Βέβαια πρέπει νά ἀναγνωρίσουμε ἐδῶ μέ κάθε εἰλικρίνεια ὅτι, κατά τά τελευταία κυρίως χρόνια τό ιερό Μυστήριο τοῦ γάμου σέ πάρα πολλές περιπτώσεις ἔχει καταντήσει μία τόσο ἔντονη κοσμική ἐκδήλωση, πού ἀντί νά ἐλκύει τή χάρο τοῦ Θεοῦ, μᾶλλον προκαλεῖ τήν δίκαιη ὁργή Του. Αὐτό ὀφεῖλει νά ἀποτελέσει σημεῖο ούσιαστικῆς αὐτοκριτικῆς ἀπό ὄλους μας τούς Κληρικούς καί ίδιαιτέρως τῆς Τερατικής Συνόδου, διότι οἱ φοβεροί νόμοι διαλύσεως τῆς οίκογένειας ἵσως νά ἀποτελοῦν στό τέλος ἔνδειξη τῆς μεγάλης ἀποδοκιμασίας τοῦ Θεοῦ γιά τήν συνεχιζόμενη βεβήλωση τοῦ ιεροῦ Μυστηρίου.

Μέ λύπη ἀδελφοί καί πατέρες, διαπιστώνουμε πλειστάκις πώς στήν τέλεση τοῦ μυστηρίου τοῦ Γάμου μόνο πνοή καί

* Προσφώνηση κατά τήν Τερατική Σύναξη τῆς 21ης Ιουνίου 2008 εἰς τό Πνευματικό Κέντρο Αγίου Χριστοφόρου.

άρωμα δρομοδόξου στοχασμοῦ δέν ύπάρχει. "Όλα τά άλλα ύπαρχουν. Προκλητικό ντύσιμο, γελοιοποίησις του μυστηρίου τίν ὥρα τελέσεως μέριζια και πατήματα και ἀστοχούς γέλωτες και ὅλα τά γνωστά παρεπόμενα. Έδω χρειάζεται ή δική μας κατίχησις. Κατίχησις γιά κατανόηση του μεγάλου αὐτοῦ Μυστηρίου.

4. Δυσάρεστη άλλαγή

Η ελληνική οἰκογένεια δέν εἶναι πιά «κατ' οἶκον ἐκκλησία», ἐργαστήριο, στό όποιο σφυριλατοῦνται οἱ ἀδαμάντινοι χαρακτῆρες καὶ καταρτίζονται οἱ ἀνδριανοὶ ἐργάτες τοῦ καλοῦ, πλὴν ἐλαιχίστων ἔξαιρέσεων. Η ελληνική οἰκογένεια δέν ἐμπνέεται ἀπό τὸ Θεό! Ο Χριστός δέν εἶναι πιά τὸ ἀφεντικό τῆς ελληνικῆς οἰκογένειας. Άλλάζει ἀντουχητικά. Απειπολεῖ τὸ Χριστό! Περιφρονεῖ τὸν ἄγιο Νόμο Του. Ξεθεμελιώνεται διαρκῶς ἀπό τίν ἀσάλευτη «πέτρα», τὸν Χριστό.

Δέν βλέπετε; Οἱ πατροπαράδοτες χριστιανικές ἀρχές τῆς εὐλαβείας πρός τὸν Θεόν, τοῦ ἐκκλησιασμοῦ τῆς οἰκογένειας, τοῦ πατριωτισμοῦ, τῆς συζυγικῆς πίστεως, τῆς τεκνογονίας, τοῦ οἰκογενειακοῦ τραπέζιοῦ, τοῦ σεβασμοῦ καὶ τῆς ὑπακοῆς τῶν παιδιῶν πρός τοὺς γονεῖς, τῆς περιθάλψεως τῶν γερόντων γονέων, ἀντικαταστάθηκαν μέ τίν ἀνευλάβεια πρός τὸν Θεό, τὴν ἔλλειψη παντελοῦς ἐν πολλοῖς λατρευτικῆς καὶ μυστηριακῆς ζωῆς, τὴν συζυγικήν ἀπιστία, τὸν ἔλεγχο τῶν γεννήσεων, τὸ θράσος καὶ τὸν ἀσέβεια τῶν παιδιῶν πρός τοὺς γονεῖς, τὸ ἐγωϊστικό συμφέρον μεταξύ τῶν ἀδελφῶν, τὸν ἀδιαφορία τῶν παιδιῶν ἔναντι τῶν γερόντων γονέων.

5. Οἱ συνέπειες

Οἱ δέ συνέπειες αὐτῆς τῆς κρίσεως τραγικές:

Ὥγκοῦται τὸ κύμα τῆς ἀλπτείας μεταξύ τῶν νέων.

Αὔξανεται ἡ ἐγκληματικότητα.

Ὥξυνεται τὸ δημογραφικό πρόβλημα.

Πληθαίνει ὁ πόνος στὸν πατρίδα μας.

Σίπεται τὸ Ἐθνος μας.

Τὸ λιγότερο πού θά μποροῦσα νά πῶ εἶναι ὁ ἐπικείμενος δλεθρος τοῦ γένους μας καὶ ἡ δικαία ἀπειλή τοῦ Θεοῦ. «Μωραίνει Κύριος οὓς βουλεται ἀπολέσαι»

Άλλα ἡς μήν ἀπελπιζόμεθα καὶ χάνουμε τό

θάρρος καὶ τό κουράγιο μας «Ζεί Κύριος ὁ Θεός». Έκεī πού θά καταριώμαστε τό σκοτάδι ἡς ἀνάψουμε ἔνα κερί. Τό κερί τῆς Πίστεως, τό κερί τῆς ἐλπίδος, τό κερί τῆς ἐπιστροφῆς στίς φύζες τῆς ἐλληνορθόδοξης οἰκογένειας.

Ἄλλωστε σύμφωνα μέ τή φιλοσοφία σκοτάδι δέν ύπάρχει, ύπάρχει ἀπουσία φωτός καὶ ὅπου τό φῶς ἐκεī ἀπουσία σκότους.

Ἄδελφοί μου ἀγαπητοί, διάκονοι τοῦ θείου φωτός, ὁ τοῖς πᾶσι φαίνει, τῆς Τριαδικῆς μας Θεότητος, ἔχουμε αὐτό τό φῶς στά χέρια μας καὶ ὅπως σέ κάθε ἀνάσταση καλοῦμε τούς πιστούς μας γιά τή λίψη τοῦ ἀνεσπέρου φωτός, ἔτσι καὶ σίμερα γιά τίν ἀνάσταση τῆς ελληνικῆς οἰκογένειας σάν φωτοφόρες λαμπτάδες ἡς φωτίσουμε τόν δεινά χειραζόμενο λαό μας γιά νά βρει τίν πνευματική του πορεία μές στή λαμπρή φωτοχυσία τῆς ἀμωμήτου καὶ ὁρθοδόξου πίστεώς μας.

Σεβασμιώτατε,

Καὶ πάλιν σας εὐχαριστῶ διά τό ἀνύστακτον ἐνδιαφέρον σας καὶ τόν διακαῆ πόθον σας νά εἶναι οἱ οἰκογένειες τῶν ἱερέων μας, ἀλλά καὶ τῶν ἐνοριτῶν μας «κατ' οἶκον ἐκκλησίες», ἐργαστήρια ἀγιασμοῦ καὶ χάριτος, ὕστε νά συντελέσουν μέ τό λόγο καὶ τό παράδειγμά τους στήν ἄρση τῆς κρίσεως τῆς ελληνικῆς οἰκογένειας.

Εὐχαριστῶ τούς καλούς ἀδελφούς καὶ συμπρεσβυτέρους μου διά τίν καλίν συνεργασίαν, ἀγάπην, ἐμπιστοσύνην πού εἴχαμε ὅλο αὐτό τό διάστημα καὶ προπαντός τόν ἀλληλοσεβασμό πρός τό συμφέρον καὶ τίν πνευματική πρόοδο τῆς τοπικῆς μας Ἐκκλησίας.

Ίδιαιτέρως εὐχαριστῶ τόν ἀγαπητό μου ἀδελφό π. Ζαχαρία Μέγκα, ὁ ὅποιος φιλαδέλφως καὶ φιλοξένως μας παρέχει τίν πλούσια αὐτήν Ἀβραμιάτα τράπεζα καὶ συνάμα σάν καλός λευτής μέ πατερικά χαρίσματα, ἀθόρυβα, ἀνύστακτα καὶ στοργικά πτομαίνει τίν ἐνορία του.

Εὐχαριστίες πολλές καὶ στίς ἀρχές τοῦ τόπου μας πού παραβρίσκονται ἀνάμεσά μας καὶ μᾶς ἐνισχύουν μέ τίν παρουσία τους.

Σεβασμιώτατε,

Εὐχόμεθα ταπεινῶς, τό Πνεῦμα τό Ἀγιον, πού ὅλον συγκροτεῖ τόν θεσμόν τῆς Ἐκκλησίας, νά ἐπευλογεῖ καὶ νά χαριτώνει τόν ἀγώνα σας γιά νά ἐμπνέετε καὶ νά καθοδηγεῖτε ὅλους μας εἰς τό ἔργον τῆς σωτηρίας καὶ τῆς διακονίας τῶν ἀδελφῶν μας καὶ τόν σπηλιγμόν τῆς Χριστιανικῆς οἰκογένειας.

Η συμβολὴ τῶν ἐκκλησιαστικῶν Ι.Ε.Κ. στὴν πραγμάτωση τῆς ἐν Ἑλλάδι δρθιδόξου ἐκκλησιαστικῆς ἐκπαίδευσης

* Υπὸ τοῦ π. Ἡλιοῦ Εὐστ. Παπαδοπούλου*
καθηγητοῦ - θεολόγου στὴ Μέση Έκπαίδευση

1. Εἰσαγωγικὰ

Αναμφιβόλως ἡ καθ' ἡμᾶς ἐκκλησιαστικὴ ἐκπαίδευση δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ ἀποσκοπεῖ στὴν προβολὴ καὶ ἀξιοποίηση τῆς δρθιδόξου πίστεως καὶ παράδοσης μέσω τῆς κατάρτισης καὶ ἀνάδειξης κληρικῶν καὶ λαϊκῶν στελεχῶν τῆς δρθιδόξου Ἐκκλησίας στὴν Ἑλλάδα ὑψηλοῦ μορφωτικοῦ ἐπιπέδου καὶ χριστιανικοῦ ἥθους. Βεβαίως ἡ ἐπιτυχὴς πραγμάτωση μιᾶς τέτοιας ἐκπαιδευτικῆς προσπάθειας, ὅπως καὶ κάθε ἄλλης γενικότερα, ἔχαρτάται κυρίως ἀπὸ τὴ μελετημένη καὶ σωστὴ δργάνωσή της.¹ Τοῦτο, ἡ δργανωμένη παιδεία δηλαδή, πρέπει ἄλλωστε νὰ ἀποτελεῖ καὶ τὸ πρώτιστο μέλημα κάθε σύγχρονης πολιτείας, ἡ ὅποια καλεῖται μὲ τὶς γνωστὲς μεθόδους καὶ τὰ παραδοσιακὰ μέσα τοῦ jus publicum νὰ ρυθμίσει τὴν δργάνωση τῆς παιδείας καὶ τὶς ἐναλλακτικὲς μορφὲς τῆς ἐκπαίδευσης.²

Tί συμβαίνει σήμερα
μέ τὴν Ἐκκλ. Ἐκπαί-
δευση στὴν Ἑλλάδα.

Εἰδικότερα ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἐκπαίδευση ἀποτελοῦσε μέχρι τὸ 1971 κλάδο τῆς δημόσιας ἐκπαίδευσης. Μὲ τὸ ν.δ. 876/1971 ὅμως περιῆλθε ἡ εὐθύνη τῶν ἐκκλησιαστικῶν σχολείων στὴν ἑλλαδικὴ Ἐκκλησία. Τελικῶς μὲ τὸν ν. 476/1976 τὰ σχολεῖα αὐτὰ ἐπανῆλθαν καὶ πάλι στὴν εὐθύνη τῆς Πολιτείας. Ετσι ἀναβίωσε ἡ προηγούμενη ἐκκλησιαστικὴ ἐκπαιδευτικὴ νομοθεσία, ποὺ συμπληρώθηκε μὲ νεότερα π.δ., ἀλλὰ καὶ ἄλλους ν., ὅπως exempli gratia ὁ 3432/2006.³

2. Ο περὶ ἐκκλησιαστικῆς ἐκπαίδευσης ν. 3432/2006

Μὲ βάση τὰ παραπάνω λοιπὸν ὁ σχετικὸς νόμος ποὺ ρυθμίζει τὶς διάφορες φάσεις τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐκπαίδευσης εἶναι ὁ ν. 3432 τῆς 3.2.2006 «Δομή καὶ λειτουργία τῆς Εκκλησιαστικῆς Εκπαίδευσης».⁴ Σύμφωνα μὲ αὐτὸν ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἐκπαίδευση παρέχεται στὰ

* Γιὰ παρατηρήσεις παρακαλῶ ὅπως ἀπευθύνεστε στὴν ἡλεκτρονικὴ διεύθυνση patirilias@yahoo.gr.

¹ Πρβλ. καὶ Ιωάν. Β. Κογκούλη, Διδακτικὴ τῶν Θρησκευτικῶν, Θεσσαλονίκη 2002, σελ. 11 (σειρά: ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΕΣ ΜΕΛΕΤΕΣ ΚΑΙ ΕΡΕΥΝΕΣ 5).

² Πρβλ. καὶ Β. Σκουρή/Ευαγγ. Κουτούπα-Ρεγκάκου, Δίκαιο τῆς Παιδείας, Θεσσαλονίκη 2007, σελ. 1 (σειρά: ΕΙΔΙΚΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟ 6).

³ Βλ. εἰδικότερα Σπ. Ν. Τρωάνου/Γ. Α. Πουλή, Εκκλησιαστικό Δίκαιο, Αθήνα-Κομοτηνὴ 2003, σελ. 346. Γιὰ τὰ σχετικὰ μὲ τὴν ἐκκλησιαστικὴ ἐκπαίδευση νεότερα προεδρικὰ διατάγματα καὶ τοὺς νέους νόμους βλ. αὐτόθι τὴ σελ. 348.

⁴ Βλ. τὸ καθόλου κείμενο τοῦ νόμου ποὺ δημοσιεύτηκε στὸ Φ.Ε.Κ. 14^Α/03.02.2006 καὶ ἀποτελεῖται συνολικὰ ἀπὸ 33 ἀρθρα.

έκκλησιαστικά γυμνάσια, στά ένιαία έκκλησιαστικά λύκεια, στά έκκλησιαστικά I.E.K.⁵, στίς άνωτατες έκκλησιαστικές άκαδημίες και στά ιερατικά σχολεῖα δεύτερης εύκαιριας. Τὰ έκκλησιαστικὰ γυμνάσια και λύκεια ἀνήκουν στὴ δευτεροβάθμια ἐκπαίδευση⁶ τὰ δημόσια έκκλησιαστικὰ I.E.K. ἐποπτεύονται ἀπὸ τὸν O.E.E.K.⁷ ἐνῶ οἱ ἀνώτατες έκκλησιαστικές άκαδημίες⁸ και τὰ ιερατικὰ σχολεῖα δεύτερης εύκαιριας ἀποτελοῦν φορεῖς τῆς διὰ βίου ἐκπαίδευσης.⁹

3. Η διάταξη περὶ δημοσίων έκκλησιαστικῶν I.E.K.

Μὲ τὸν ὡς ἄνω νόμο θεσμοθετήθηκαν, ἔκτὸς ἀπὸ τὰ ιερατικὰ σχολεῖα δεύτερης εύκαιριας, και τὰ δημόσια έκκλησιαστικὰ I.E.K. ποὺ δργανώθηκαν και λειτουργοῦν σύμφωνα μὲ τὸν 2009/1992

«Εθνικό Σύστημα Επαγγελματικής Εκπαίδευσης και Κατάρτισης», ἀλλὰ και τὸν Κανονισμὸ Επαγγελματικῆς Κατάρτισης και Λειτουργίας τῶν Δημοσίων Ίνστιτούτων Επαγγελματικῆς Κατάρτισης. Ή διάρκεια σπουδῶν τῆς σχετικῆς εἰδικότητας «Έκκλησιαστικὴ και Πολιτιστικὴ Κατάρτιση» δρίστηκε σὲ δύο (2) ἑξάμηνα.¹⁰ Στοὺς ἀποφοίτους χορηγεῖται Διπλωμα Επαγγελματικῆς Κατάρτισης, τὸ ὅποιο τοὺς παρέχει τὰ δικαιώματα ποὺ ἀπορρέουν ἀπὸ τὸ ν. 3051/2002 και τὸ π.δ. 50/2001, ἐνῶ χειροτονούμενοι οἱ ἄρρενες κατατάσσονται στὴ Β' μισθολογικὴ κατηγορία Εφημερίων.¹¹ Τὸ κόστος λειτουργίας τῶν έκκλησιαστικῶν I.E.K. καλύπτεται ἀπὸ τὸν προϋπολογισμὸ τοῦ Υπουργείου Εθνικῆς Παιδείας και Θρησκευμάτων.¹²

(Συνεχίζεται στὸ ἐπόμενο τεῦχος τοῦ περιοδικοῦ)

⁵ "Ητοι «Ίνστιτούτα Επαγγελματικῆς Κατάρτισης».

⁶ Τὰ έκκλησιαστικὰ γυμνάσια και λύκεια ἔξακολουθοῦν νὰ διέπονται ὡς πρὸς τὴν ἐν γένει δργάνωση και λειτουργία τους ἀπὸ τὶς διατάξεις τῶν βασικῶν ν. 1566/1985 και 2525/1997 ἀντίστοιχα.

⁷ "Ητοι «Οργανισμὸς Επαγγελματικῆς Εκπαίδευσης και Κατάρτισης», ποὺ ἀποτελεῖ ν.π.δ.δ. και μεριμνᾶ μεταξὺ ἄλλων γιὰ τὴν ἀναγνώριση και κατοχύρωση ἐπαγγελμάτων ἀντιστοίχων πρὸς τὴν ἐκπαίδευση ποὺ παρέχουν τὰ I.E.K., ἀλλὰ και τὴ συνεργασία μὲ φορεῖς τῆς Εὐρωπαϊκῆς Κοινότητας.

⁸ "Ἐτοι μετονομάστηκαν οἱ ἀνώτερες έκκλησιαστικές σχολεῖς Αἴθηνῶν, Θεσσαλονίκης, Βελλάς Ιωαννίνων και Ἡρακλείου Κρήτης. Βλ. τὴ διάταξη τοῦ ἄρθρου 3 τὴν παρ. 1 τοῦ σχετικοῦ νόμου.

⁹ Βλ. τὴ διάταξη τοῦ ἄρθρου 1 τὶς παρ. 1 και 2 τοῦ σχετικοῦ νόμου. Μὲ τὴν διὰ βίου ἐκπαίδευση και κατάρτιση δίδεται ἔμφαση στὴ μάθηση ἀπὸ τὴν προσχολικὴ ἡλικία ἔως ἐκείνη μετὰ τὴ συνταξιοδότηση και καλύπτεται κάθε μορφὴ ἐκπαίδευσης (σχολική, ἔξωσχολική και ἀτυπη). Ενδιαφέρον σὲ σχέση μὲ τὰ προηγούμενα παρουσιάζει και τὸ νέο κοινοτικὸ πρόγραμμα «Δια βίου μάθηση» ποὺ ἀντικατέστησε ἀπὸ τὸ 2007 τὸ παλαιὸ «SOCRATES» και τὰ παράγωγά του «COMENIUS», «ERASMUS» κ.ἄ., σύμφωνα μὲ τὴν ἀπόφαση 1720/2006/EK τῆς 15.11.2006 τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Κοινοβουλίου.

¹⁰ Βλ. τὴ διάταξη τοῦ ἄρθρου 20 τὴν παρ. 3 τοῦ σχετικοῦ νόμου. Κάθε ἑξάμηνο περιλαμβάνει 14 ἑβδομάδες κατάρτισης. Στὸ πρῶτο ἑξάμηνο κατάρτισης ἔχομε ἔνα σύνολο 29 διδακτικῶν ὥρων ἑβδομαδιαίως, ἐνῶ στὸ δεύτερο 28 ὥρων. Ή παρακολούθηση τῶν 15 συνολικὰ και γιὰ δύο (2) ἑξάμηνα κατάρτισης μαθημάτων εἶναι υποχρεωτική.

¹¹ Βλ. τὴ διάταξη τοῦ ἄρθρου 20 τὴν παρ. 5 τοῦ σχετικοῦ νόμου, ἀλλὰ και τὴ διάταξη τοῦ ἄρθρου 21 τὴν παρ. 2 τὸ ἐδάφ. β'. Τοιουτοτρόπως ἀπαντούμε και στὸ ἐρώτημα πολλῶν ἀδελφῶν και συλλειτουργῶν, γιὰ τὸ πότε δηλαδὴ κατατάσσονται στὴ Β' μισθολογικὴ κατηγορία Εφημερίων. Ο ν. ἐν προκειμένῳ διευκρινίζει μὲ σαφήνεια πώς τοῦτο ἐπισυμβαίνει μόνον μὲ τὴν ἀπόκτηση τοῦ Διπλώματος Επαγγελματικῆς Κατάρτισης, γεγονός ποὺ προϋποθέτει, δπως διευκρινίζουμε και παρακάτω, τὴν ἀπόκτηση Βεβαίωσης Επαγγελματικῆς Κατάρτισης και τὴν ἐπιτυχία τῶν υποψηφίων στὶς τελικές Εξετάσεις Πιστοποίησης. Βλ. και τὸν σχετικὸ Κανονισμὸ Κατάρτισης Εἰδικότητας τοῦ O.E.E.K., 1^η Περίοδος 2008, σελ. 6.

¹² Βλ. τὴ διάταξη τοῦ ἄρθρου 20 τὴν παρ. 3 τοῦ σχετικοῦ νόμου.

'Επί τοῦ τύπου

Ωραία, φωτεινά, άξιομίμητα παραδείγματα !

Ζοῦμε ἄνετα, καταναλώνουμε πόνο και μῆσος ἀπὸ τηλεοράσεως, μιλᾶμε ἀορίστως γιὰ ἀνθρώπινα δικαιώματα, μακρινά, θεωρητικά. Κι ὅταν ὁ πόνος, ἡ ἀδικία διαβοῦν τὴν πόρτα μας, συντριβόμαστε χάνουμε τὴν ἀνθρωπιά μας.

"Ἐτσι φονικὸ καὶ μιὰ ἀπαγωγὴ ἀνέδειξαν τὰ πρόσωπα τοῦ φετινοῦ καλοκαιριοῦ" αὐτοὺς ποὺ ὑπερέβησαν τὸν πόνο και ἔδειξαν ἡθικὴ στάση. "Ο πατέρας τοῦ Ντουζὸν Ζαμίτ, ὥρες μετὰ τὸν τραγικὸ θάνατο τοῦ γιοῦ του, βουλιαγμένος στὴν πίκρα, κυκλωμένος ἀπὸ τὴν ἀπόγνωση δὲν παραδόθηκε στὶς κατάρες καὶ τὶς κατηγόριες, δὲν βλαστήμησε τὸν τόπο καὶ τὴν μοίρα, δὲν ἐνοχοποίησε τοὺς πάντες· βρῆκε νὰ πεῖ δυὸ λόγια παρηγορητικὰ· βρῆκε τὴ δύναμη νὰ δωρίσει τὰ ὄργανα τοῦ παλικαριοῦ σὲ ἀρρώστους.

Στὸ πλάι βάζω τὰ λόγια τῆς συζύγου τοῦ ἀπαχθέντος Γ. Μυλωνᾶ, προχθές, γιὰ τοὺς ἀπαγωγεῖς τοῦ συζύγου τῆς: «Δὲν νιώθω μῆσος. Οἱ ἀνθρωποι αὐτοὶ ζοῦν μέσα στὴν κόλαση. Τοὺς συγχωρῶ. Δὲν πρόκειται νὰ κρατήσω κακία.

«Καθημερινή» 23.8. 08

Το καλύτερο ἀναβολικό !

Οἱ ἐπιδόσεις τοῦ Μπόλτ προκαλοῦν δέος ἀλλὰ συγχρόνως τρομάζουν. Ὁ ἕδιος ὁ Μπόλτ λέει ὅτι τὶς νύχτες προσεύχεται στὸν Θεὸν νὰ τὸν κρατάει δυνατό. Αὐτὸ εἶναι τὸ ἀναβολικό του: "Ἄς τὸ ἐλπίσουμε.

«Καθημερινή» 24.8.08

Διαδίκτυο: ύγεια ή άσθένεια;

'Εθισμός στὸ διαδίκτυο ή νέα νόσος τῶν ἐφήβων. Περνοῦν ἔως 30 ὥρες στὰ 'Ιντερνετ καφὲ' δὲν θυμοῦνται οὕτε κἄν τὴ διεύθυνση τοῦ σπιτιοῦ τους... ἀνοίγουν ἔνα παράθυρο στὸν ψηφιακὸ χῶρο, ἀλλὰ κλείνουν τὴν πόρτα στὴ ζωή. Εἴκοσι ἔξαρτημένοι νέοι ἔχουν ἡδη νοσηλευτεῖ σὲ εἰδικὴ νοσοκομειακὴ μονάδα ἑξαϊτίας ἀφυδάτωσης· καὶ τὸ 20% βρίσκεται σχεδὸν ἔνα βῆμα πρὶν ἀπὸ τὸν ἔθισμό.

«Καθημερινή» 17.8.08

Απαράδεκτες καινοτομίες.

Γυναῖκες ἐπίσκοποι θὰ χειροτονοῦνται στὴν Ἀγγλία. Συνολικὰ 1.333 ἰερωμένοι ἀπείλησαν ὅτι θὰ ἐγκαταλείψουν τὴν Ἐκκλησία τῆς Ἀγγλίας, ἐὰν δὲν τοὺς παρασχεθοῦν τὰ ἀπαραίτητα νομικὰ ἔχεγγυα γιὰ τὴ δημιουργία δικτύου ἐνοριῶν ποὺ θὰ παραμείνουν ύπὸ ἀνδρικὴ κυριαρχία. Ό ἀρχιεπίσκοπος τοῦ Καντέρμπουρι Ρόουαν Γουίλιαμς καὶ ὁ ἀρχιεπίσκοπος τοῦ Γιόρκ Τζὸν Σεντάμου φέρονται νὰ τάχθηκαν ύπερ τῆς λήψης συμβιβαστικῶν μέτρων τὰ ὅποια θὰ ίκανοποιοῦσαν καὶ τὶς δύο πλευρές.

«Καθημερινή» 9.7.08

13

† E.X.

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ-ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ

Λίγα δερμά λόγια
για τη Μακεδονία μας

ΠΛΑΤΩΝ ΓΓΑΙΟΥ

14

Τά τελευταία χρόνια, βόρειοι γείτονες τῆς Ἑλλάδας, ἔχουν ἀναπτύξει μιά ἐπίμονη προπαγάνδα, προσπαθώντας νά πείσουν τήν ἀνδρωπότητα ὅτι οἱ Μακεδόνες δέν ἦταν Ἕλληνες. Ἐχουν ὄνομάσει τή χώρα τους Μακεδονία και ὑποστηρίζουν ὅτι αὐτοί εἶναι οἱ γνήσιοι ἀπόγονοι τῶν ἀρχαίων Μακεδόνων καὶ τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου!

Αὐτό τό ἄρδρο δέν γράφεται γιά μᾶς τούς Ἕλληνες ἀλλά γιά τούς ξένους, οἱ ὅποιοι πέφτουν πολλές φορές δύματα τῆς ἀνέρης προπαγάνδας τῶν γειτόνων μας. Τά στοιχεῖα αὐτά δά χρειαστοῦν στά Ἕλληνόπουλα γιά νά τά δείχνουν στούς ξένους καὶ νά τούς δώσουν νά καταλάβουν ὅτι ἡ Μακεδονία ὅχι μόνο ἀνῆκε στήν Ἑλλάδα ἀλλά ἦταν ἡ μάνα τῆς Ἑλλάδας!!!

“Ωστε δέν ἦταν Ἕλληνες οἱ Μακεδόνες; Τότε, γιατί οἱ μῦθοι τους εἶχαν Ἑλληνική ρίζα, γιατί ἀναφέροιταν στήν Ἑλλάδα, σέ βασιλιάδες καὶ θεούς καὶ ἥρωες τῆς Ἑλλάδας; Ἄν δέν ἦταν Ἕλληνες, ἀν ἦταν βάρβαροι, οἱ μῦθοι τους δέν δά εἶχαν καμμία ἀπολύτως σχέση μέ τήν Ἑλλάδα! Ποιά γλῶσσα μιλούσαν κι ἔγραφαν οἱ Μακεδόνες; Μά φυσικά τήν γλῶσσα τῶν Ἑλλήνων! Δέν ὑπάρχει καμία ἀμφιβολία γι’ αὐτό. Μπορεῖ ἡ Μακεδονική γλῶσσα νά εἶχε κάποιους ἴδιαματισμούς, ἀλλά αὐτό συνέβαινε σέ ὅλες τίς περιοχές τῆς Ἑλλάδας, ὅπως συμβαίνει καὶ σήμερα! Ο πιό ἀδιάφευστος μάρτυρας γιά τήν γλῶσσα τῶν Μακεδόνων εἶναι τά ἐπιγράμματα πού βρέθηκαν μέ τίς ἀνασκαφές.

Ποιά ήταν ἡ δρησκεία τῶν Μακεδόνων; Ἡ δρησκεία τῶν ὑπολοίπων Ἑλλήνων φυσικά! Πίστευαν κι ἐκεῖνοι στούς δώδεκα δεούς τοῦ Ὀλύμπου. Ἄς μήν ξεχνᾶμε καὶ τό ἀστέρι τῆς Βεργίνας. Οἱ δεκαέξι ἀκτῖνες του συμβολίζουν τούς δώδεκα δεούς καὶ τά τέσσερα στοιχεῖα τῆς φύσης!!! Ἡταν, λοιπόν, Ἑλληνες οἱ Μακεδόνες ἢ ὥχι;

Μήπως ἡταν ἀλήθεια Σλάβοι; Μά οἱ Σλάβοι ἦρθαν στή Βαλκανική Χερσόνησο δεκαπέντε περίπου αἰῶνες ἀργότερα. Ἡταν ἀνύπαρκτοι, ὅταν ὑπῆρχε ἡ Μακεδονία. Ποῦ τό βρίσκουν ἀλήθεια τόσο δράσος, ὥστε νά ὑποστηρίζουν ὅτι ἔχουν ἔστω καὶ τήν παραμικρή σχέση μέ τήν Μακεδονία ΜΑΣ; Ἡ μήπως τούς δυμίζουν βαρβαρική ἡ σλαβική γλώσσα ὄνόματα ὅπως: Φίλιππος, Ἀλέξανδρος, Ἀρχέλαος, Ἀντίπαρος, Ἀέροπος, Ἀργαῖος, Κάσσανδρος, Ἀριστοτέλης, Κλεοπάτρα, Θεοσαλονίκη;

Μποροῦμε νά γεμίσουμε μέ ἀποδείξεις γιά τήν Ἑλληνικότητα τῆς Μακεδονίας τόμους βιβλίων. Ἄς πάφουν, λοιπόν, οἱ ἐχθροί μας νά παραποιοῦν τήν ιστορία μέ τήν ὑπουλη προπαγάνδα τους κι ἂς ἀνοίξουν οἱ ὑπόλοιποι λαοί τά μάτια καὶ τ' αὐτιά τους γιά νά μάδουν τήν ἀλήθεια γύρω ἀπό τήν Μακεδονία. Γιατί ὥχι μόνο ἡταν Ἑλληνική ἀλλά ἡταν ἡ ἴδια ἡ κεφαλή τῆς Ἑλλάδας!!!

Χατζημιχαλίδου Στέλλα
Μαδήτρια Α΄ Γυμνασίου
Ἐλευθερούπολης

Ο γεωργός

Πρών ξεπροβάλει ό αύγερωνός,
στό πόδι πάλι ό γεωργός
τοῦ μόχθου ό ἀκάματος ἐργάτης.
Σκληρή ν γῆ καὶ δέν μπορεῖ,
χωρίς τὸν κόπο τὸν βαρύ,
νά τοῦ χαρίσει τὴν σοδειά της.

Τί κι ἂν τὰ χρόνια του περνοῦν
κι οἱ ἀγωνίες τὸν γερνοῦν;
Μήπως μπορεῖ νά σταματήσει;
Ἄπο παιδί στὴν ἀγροτιά
κι ὅμως, ἀκόμα στὴν δουλειά,
ἔστω κι ἂν ἔχει πιά ἀσπρίσει.

Μέ τό σταυρό του ξεκινᾶ,
ὦ Θεέ μου, κάνε στά στερνά,
λίγην ἀνάπταυστον νά νοιώσω!
Πόνοι σωρεύτηκαν πολλοί,
σκέβρωσε τ' ἄμοιρο κορμί
καὶ πῶς μπορῶ νά τούς σπικώσω;

Πάντα ν καρδιά μου ἀνοιχτή,
γιά νά χωρέσει δλη ν γῆ,
αὐτή, πού τόσο ἀγαπάω.
Μ' ἐλπίδα κάνω τή σπορά,
νάρθει ό καρπός, νάρθ' ν χαρά,
σ' δλο τὸν κόσμο νά τίν πάω.

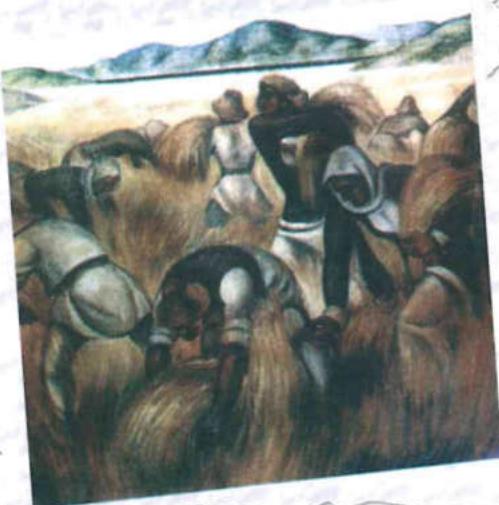
Παλεύω μπόρες, σταγετούς,
χαλάζι, ἀνέμους δυνατούς,
δάκρυ πικρό ἔχω χορτάσει,
σάν βλέπω κόπους μιᾶς χρονιᾶς,
νά καταστρέφονται μέ μιᾶς,
λίγο προτοῦ ό τρύγος φτάσει.

Ἐσεῖς πού ζεῖτε στά ψηλά,
μέ τά πτυχία τά πολλά
καὶ φτάνει ν φύμη σας στ' ἀστέρια,
ὦ, θυμηθεῖτε μιά στιγμή,
πώς σας ἀνέβασαν ἐκεῖ
τά πληγωμένα τοῦτα χέρια.

Ἄν δέν ποτίζαμε ἐμεῖς
μέ τὸν ἰδρῶτα τῆς τιμῆς
τή γῆ μας, τούς καρπούς νά δώσει,
βάλτε τό χέρι στὴν καρδιά
καὶ πεῖτε μας εἰλικρινά,
θάχει κανένας μεγαλώσει;

“Οταν ξωμάχο συναντᾶς,
ἀδιάφορα μήν προσπερνᾶς,
μήν τὸν θωρεῖς γιά τόν «κανένα».
Μέριασε, πρῶτος νάρθει ἐμπρός,
εἶναι ό ἄγιος γεωργός,
πού θυσιάζεται γιά σένα.

Σωτηρία Δημητ. Αργυρίου

ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ

κ. Φ. Μπεϊκάκη

Παράδοση και Ιστορία

Μέχρι τό 2004 λέγαμε: «σύμφωνα με τήν Παράδοση», τά έρειπτα πού βρίσκονται στήν πίσω πλαγιά του βουνοῦ, Δυτικά τῆς Έκκλησίας τῶν Ταξιαρχῶν, ἀνίκουν σέ μοναστήρι, σέ ἓνα πολύ παλιό μοναστήρι πού λεπλάτησαν καί πυρπόλησαν οἱ Τοῦρκοι, ἀφοῦ πρώτα κατέσφαξαν τούς 20 μοναχούς του.

Τό μοναστήρι αὐτό τό λεπλάτησαν συχνά οἱ Τοῦρκοι. Γι' αὐτό ἓνα ἀπό τά διακονήματα τῶν μοναχῶν ἦταν καί τοῦ φύλακα.

Μιά μέρα ὅμως πού ἐργάζονταν οἱ μοναχοί στό ἀμπέλι, δῷμισαν οἱ Τοῦρκοι, ἔσφαξαν τούς μοναχούς, λεπλάτησαν τό Μοναστήρι καί καπότιν τό ἔκαψαν. Γιά τίς σορούς τῶν μοναχῶν δέ γινόταν λόγος, γιατί δέν ἤξεραν ἂν θάφτηκαν, ἀπό ποιούς καί ποῦ. Τότε οἱ Ἕλληνες ἤσθιαν μέσα στόν κάμπτο σκλάβοι στά τσιφλίκια τῶν ἀγάδων καί δέν γνώριζαν πολλά πράγματα ἀπό τόν «ἔξω κόσμο». Υπῆρχαν ἐνδείξεις πού βεβαίωναν τήν ἀλήθεια τῆς παράδοσης.

Τά θεμέλια τῆς Έκκλησίας.

Μέσα στό χῶρο τῶν ἐρειπίων διακρίνονται πολύ καθαρά τά θεμέλια μᾶς ἐκκλησίας, καθώς καί σπασμένα μάρμαρα σκορπισμένα. Τό σπουδαιό ὅμως εἶναι ἡ εύρεση μᾶς μικρῆς εἰκόνας μέ τήν παράσταση τῆς Κοίμησης τῆς Θεοτόκου, μᾶς θαυματουργῆς εἰκόνας. Εἶναι θαυμαστό ὅτι ἡ εἰκόνα αὐτή ἔμεινε 102 χρόνια κάτω ἀπό μιά βελανιδιά. "Επεσαν ἐπάνω της τόνοι νεροῦ ἀπό τίς βροχές, στρώματα χιονιοῦ, μεγάλες παγωνιές καί ὅμως δέ χάλασε.

"Οταν ἤρθε «τό πλήρωμα τοῦ χρόνου», ὅταν ἐλευθερώθηκε τό χωριό ἀπό τούς Τούρκους, τότε τό μοναδικό «Ἀπομεινάρι» ἀπό τήν καταστροφή βρέθηκε πάλι στά ἑλληνικά χέρια.

Τήν βρῆκε τό 1923 ὁ Βασίλειος Μπαστούνης, πρόσφυγας ἀπό τήν Ανατολική Θράκη, πού πῆγε στό μέρος ἐκεῖνο, ἵσως ὅδηγούμενος ἀπό τήν Παναγία γιά νά κόψει ἔύλα. Ἡταν κτίστης καί ἤξερε ὅτι θά τής ἔκτιζε ἑνα σπιτάκι, γιά νά βρεῖ καταφύγιο. "Εφταναν τόσα χρόνια πού ἔμεινε στά

χώματα, στήν ύγρασία και στήν άφανεια.

Ο Μπαστούνης κατέβασε τήν είκόνα στήν Έκκλησία τῶν Ταξιαρχῶν. Όιερέας κάλεσε τούς πιστούς, έκαναν παράκληση και τήν ἔβαλε σέ κάποια θέση στήν Έκκλησία. Τήν ἄλλη μέρα δύως ή μικρή είκόνα ἔλειπε ἀπό τόν τόπο της. Κάτι ύποψιάστηκαν και ξαναπήγαν στήν βελανιδιά, δπου τήν

βρήκαν.

Ήταν πράγματι ἔκει. Τήν κατέβασαν γιά δεύτερη φορά στήν Έκκλησία, ἄλλα πάλι ἔφυγε. Μέ τόν τρόπο αὐτόν ή Παναγία ἔδειξε τί ἥθελε. Ήθελε νά μείνει κοντά στό μοναστήρι, στό μέρος πού ἔμεινε ἔκει, ποιός ξέρει πόσους αἰῶνες.

Τότε δ Μπαστούνης ἔχτισε στό διπλανό βράχο ἔνα ντουλαπάκι και τήν ἔβαλαν μέσα. Έκει παρέμεινε πολλά χρόνια και πῆρε τό δόνομα «θαυματουργός», γιατί ἀρρωστοί πού ἀνέβαιναν στήν χάρον Της ή τήν ἔπαιρναν σέ σπίτια ἀρρώστων και έκαναν ἀγρυπνία, γίνονταν καλά.

Τό 1986 ἔχτισαν ἔνα πολύ μικρό ἔξωκλήσι και τήν ἔβαλαν μέσα. Ἐπειδή ἀρχισε νά μή φαίνεται ή μορφή τῆς Παναγίας, πήγαν τήν είκόνα τό 1988 σέ ἀγιογράφο γιά συντήρηση. Αύτος κατέστρεψε τήν είκόνα. Ἀπό τήν «Κούμπη τῆς Θεοτόκου» που ἦταν τήν ἔκανε «Βρεφοκρατοῦσα». «Οσοι τήν εἶδαν δυσανασχέτησαν, ἄλλα δέν μποροῦσαν νά διορθώσουν τίποτε. Εμεινε πολύ λίγο

καιρό στό ἔξωκκλήσι και μετά χάμηκε. Τί ἔγινε; Τήν ἔκλεψαν ή ἔφυγε; Μερικοί πιστεύουν ὅτι ἔφυγε, γιατί δέν ἥθελε τήν ἀλλαγή πού τῆς ἔκαναν και περιμένουν κάποτε νά ξαναεμφανισθεῖ.

Τά θεμέλια τῆς Έκκλησίας, ή εύρεση τῆς είκόνας και τά λόγα ἐρείπια ἔκαναν τούς Λευτεριανούς νά πιστεύουν στήν παράδοση γιά τήν ὑπαρξη τοῦ μοναστηρίου. Άν δέν ὑπῆρχε μοναστήρι,

πῶς βρέθηκε στό χῶρο αὐτόν ή είκόνα; Καί γιατί ὑπῆρχαν θεμέλια ἐκκλησίας σέ ἔνα ἀκατοίκητο χῶρο;

Τό 2004 μάθαμε τήν ἀλήθεια. Πράγματι ὑπῆρχε μοναστήρι, τό μοναστήρι τοῦ

«Παντοκράτορος Χριστοῦ». Ή πρώτη πληροφορία ἥρθε ἀπό τό δικηγόρο και ἐρευνητή Θεόδωρο Λυμπεράκη ἀπό τήν Έλευθερούπολη. Τήν πληροφορία αὐτή ἐπιβεβαίωσε και ὁ ιερομόναχος Θεόφιλος, τῆς Τερᾶς Μονῆς Παντοκράτορος τοῦ Ἅγιου Ὁρους.

Τό Μοναστήρι τοῦ «Παντοκράτορος» τῆς Βυζαντινῆς Έλευθερούπολης (σήμερα Έλευθερές), τό ἔκανε δῶρο ὁ αὐτοκράτορας τοῦ Βυζαντίου Ιωάννης Ε' ὁ Παλαιολόγος, μέ Χρυσόβουλλο* πρὸν ἀπό τό 1391 στό μοναστήρι τοῦ «Παντοκράτορος» τοῦ Ἅγιου Ὁρους. Ήταν μικρό μοναστήρι μέ «σπίτια, ἀντέλια, χωράφια και νερόμυλο». Ήταν Μετόχι τοῦ Παντοκράτορος τοῦ Ἅγιου Ὁρους.

Ο ιερομόναχος τῆς μονῆς Παντοκράτορος τοῦ Ἅγιου Ὁρους π. Θεόφι-

Τό ντουλαπάκι δπου ἔβαλε μέσα τήν είκόνα
ο Βασιλειος Μπαστούνης.

λος γράφει: «...Πρέπει νά ήταν ἀρκετά σημαντικό Μετόχι. Τό γεγονός ὅτι ήταν κτητορική δωρεά (τοῦ αὐτοκράτορα) δείχνει τή σπουδαιότητά του... Άπουσιάζουν στή συνέχεια ἄλλα ἔγγραφα στά ὅποια κατοχυρώνεται ἡ ἐκτασή του, πάντως ὡς κτητορική δωρεά φαίνεται ὅτι περιλαμβάνει σημαντική ἐκτασή...».

Τό 1394 κάπκε τό μοναστήρι τοῦ Παντοκράτορος τοῦ Ἅγίου Ὁρους καὶ μαζί του ὅλα τά Χρυσόβουλλα.

Ο Αύτοκράτορας Μανουήλ Β' ὁ Παλαι-

ολόγος πού διαδέχτηκε τόν πατέρα του Ιωάννη Ε' (πέθανε τό 1391) ἐξέδωσε νέο χρυσόβουλλο τό 1394, τό ὅποιο παραχωροῦσε πάλι τά Μετόχια στή Μονή Παντοκράτορος.

Τό ἵδιο ἔτος καὶ ὁ Πατριάρχης Ἀντώνιος ὁ Δ' μέ «Σιγύλλιον» ἐπιβεβαιώνει ὅτι ἡ Μονή «Παντοκράτορος» στήν Ἐλευθερούπολη ήταν Μετόχι τοῦ Ἅγίου Ὁρους.

Τό «Χρυσόβουλλο» καὶ τό «Σιγύλλιον» ὑπάρχουν σήμερα στή Μονή Παντοκράτορος τοῦ Ἅγίου Ὁρους.

Τό μοναστήρι τῆς Ἐλευθερούπολης τό ἔκαψαν οἱ Τοῦρκοι κατά πάσα πιθανότητα τό 1821. Ο ἰερομόναχος Θεόφιλος λέγει: «...μία πολύ δύσκολη ἐποχή γιά τά Μετόχια τῶν Μονῶν τοῦ Ἅγίου Ὁρους στή Μακεδονία ήταν τό 1821. Τότε, ἐπειδή οἱ μονές βοήθησαν τήν ἐπανάσταση τοῦ Ἐμμανουήλ Παππά

στή Χαλκιδική, ὑπέστησαν μεγάλες ζημιές ἀπό τούς Τούρκους. Ίδιαυτέρως ὑπέφεραν τά Μετόχια. Γνωρίζουμε ὅτι στό Μετόχι τῆς Μονῆς μας στήν Ἀμφίπολη, οἱ Τοῦρκοι σκότωσαν τούς Μοναχούς. Δέν εἶναι, λοιπόν, ἀπίθανο ἡ καταστροφή τῆς Μονῆς καὶ ἡ σφαγή τῶν Μοναχῶν νά ἀνάγεται σ' αὐτήν τήν ἐποχή...».

Σέ μιά μαρμάρινη ἐπιγραφή μέ ἀνάγλυφα γράμματα, πού μεταφέρει τό μοναστήρι στό χτίσιμο τοῦ Ἅγιου Ταξιάρχη στής Ἐλευθερές, εἶναι χαραγμένη σέ μιά ἄκρη της χρονολογία 1820. Ισως νά ἔγινε τότε ἡ σφαγή καὶ ἡ καταστροφή τοῦ μοναστηριοῦ.

Μέρχις ἐδῶ ἔγιναν γνωστά ἀρκετά πράγματα. Η παραδοσιαὶ δικαὶ προχωρεῖ πολύ βαθιά. Φτάνει μέχρι τό 1.000 μ.Χ. καὶ ἀκόμα βαθύτερα. Λέγει ὅτι στό χῶρο αὐτόν ὑπῆρχε ἔνα μεγάλο μοναστήρι μέ πολλούς μοναχούς. Ποιός τό χτισε καὶ πότε δέν ἀναφέρει τίποτε. Λέγει μόνο ὅτι περιελάμβανε καὶ τήν ἀπέναντι πλαγιά, ὅτι ήταν ἀφιερωμένο στήν Κοίμηση τῆς Θεοτόκου, ὅτι τό κατέστρεψαν οἱ Βούλγαροι τήν ἐποχή τοῦ αὐτοκράτορος τοῦ Βυζαντίου Βασιλείου Βουλγαροκτόνου μεταξύ τοῦ 1000 καὶ 1025 μ.Χ. καὶ ὅτι πάνω σ' αὐτά τά ἐρείπια ξαναχτίστηκε ἄλλο μοναστήρι. Υπάρχουν μερικές ἐνδείξεις γιά τήν ἀλλήθεια αὐτῆς τῆς παραδοσῆς.

Τό σημερινό ἔξωκκλησι.

ΧΡΟΝΙΚΑ ΙΕΡΑΣ

Κατά τὸν μῆνα Ἰούλιο 2008 ὁ Σεβασμιώτατος
Μητροπολίτης μας κ. Χρυσόστομος:

Ἐλειτούργησε καὶ ώμιλησε: τὴν 6^{ην}

εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν Ἅγ. Νικολάου Ἐλευθερουπόλεως, τὴν 12^{ην} εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν Ἅγ. Βαρβάρας Μεσιᾶς, ὅπου καὶ ἔχειροτόνησεν διάκονον τὸν Δημήτριον Χουρναζίδην, τὴν 13^{ην} εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Ἀκροβουνίου, ὅπου ἔχειροτόνησεν διάκονον τὸν Παῦλον Κυρραῖον, τὴν 17^{ην} εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν Ἅγ. Μαρίνης τῶν Κατασκηνώσεων τῆς Ν. Περιάμου, τὴν 20^{ην} εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱ. Ναὸν Προφήτου Ἡλιού Αὐλῆς, τὴν 26^{ην} εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν Ἅγ. Παρασκευῆς Ἐλευθερουπόλεως, ὅπου ἔτέλεσεν τὸ μνημόσυνο τοῦ προκατόχου του Ἀμβροσίου, τὴν 27^{ην} εἰς τὸν Ἱ. Μονὴν Ἅγ. Παντελεήμονος Χρυσοκάστρου, ὅπου καὶ ἔχειροτότησεν διάκονον τὸν Ξηρὸν Αντώνιον.

Ἐχοροστάτησε καὶ ώμιλησε: τὴν 19^{ην} εἰς τὸν Ἐσπερινὸν τοῦ πανηγυρίζοντος Ἱ. Ναοῦ

Προφήτης Ἡλίας.

Προφήτου Ἡλιού Νικήσιανης, τὴν 25^{ην} εἰς τὸν Ἐσπερινὸν τῆς Ἅγ. Παρασκευῆς Ἐλευθερουπόλεως, τὴν 26^{ην} εἰς τὸν Ἐσπερινὸν τῆς Ἱ. Μονῆς Ἅγ. Παντελεήμονος Χρυσοκάστρου.

Συμμετεῖχε: τὴν 20^{ην} εἰς τὴν ἐνθρόνισιν τοῦ Σεβασμιώτατου Μητροπολίτου Θηβῶν

καὶ Λεβαδείας κ. Γεωργίου μετὰ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Ιερωνύμου καὶ ἄλλων Ιεραρχῶν.

Γεύμα στὶς Κατασκηνώσεις.

Ἐπισκέφθηκε: τὴν 26^{ην} τὶς ἐκκλησιαστικὲς Κατασκηνώσεις «Μέγας Κωνσταντίνος», παρεκάθισεν εἰς τὸ γεύμα καὶ ώμιλησεν ἐπικαίως στοὺς Κατασκηνωτάς.

Προηδρεύσε: τὴν 17^{ην} τὶς συνεδριάσεως τῆς Παπαχορητιδείου Βιβλιοθήκης Ἐλευθερουπόλεως.

Ἐβάπτισε: τὴν 13^{ην} εὐγενῶς προσκληθείς, εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν Ἅγ. Γεωργίου Ἐλαιοχωρίου τὸ τέκνον τῶν Παπαδάκη Κων/νου καὶ Σαπλαμίδου Θεοπούλας, εἰς τὸν ὥποιον ἐδόθη τὸ ὄνομα Ἀθανάσιος, τὴν 27^{ην} εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν Ἅγ. Ἐλευθερίου τὸ τέκνον τῶν Καραγεωργίου Ἡλία καὶ τῆς Βανδήρας Αναστασίας εἰς τὸν ὥποιον ἐδόθη τὸ ὄνομα Ἰωάννης.

Ἐύλόγησε: τὴν 27^{ην} εὐγενῶς προσκληθείς, εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν Ἅγ. Δημητρίου Ἐλευθερῶν τὸν Γάμον τῶν Καζάκου Ἰωάννου καὶ Σγουρομαλλίδου Λεμονιάς.

Προέστη: τὴν 30^{ην} εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Ἀκροβουνίου τῆς κηδείας τῆς Νικολαΐδου Εύανθίας.

Ἐτέλεσε: τὴν 16^{ην} τὸν ἀγιασμὸν εἰς τὰ

ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ

έγκαινια τοῦ ἀναψυκτηρίου τοῦ Δήμου Πιερίων εἰς Μουσθένην, τὴν 31^η Ἐπαύγμημόσυνον δέησιν ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ προκατόχου του Μητροπολίτου Εὐδοκίμου.

Χειροτονίες Διακόνων

Τρεῖς νέοι Κληρικοὶ προσετέθησαν εἰς τὴν δύναμιν τῆς Ἱ. Μητροπόλεως μας κατὰ τὸν μήνα Ιούλιο. Τὴν 12^η ἔχειροτονήθη εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν Ἅγ. Βαρβάρας Μεσιάς ὑπὸ τοῦ Σεβασμωτάτου Ποιμενάρχου μας ὁ **Δημήτριος Χουρναζίδης** ἐκ Μελισσοκομείου, φοιτητής τοῦ τρίτου ἔτους τῆς Ανωτάτης Ἐκκλησιαστικῆς Ακαδημίας Θεοσαλονίκης, τὴν 13^η εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Αρδοβουνίου ὁ **Παῦλος Κυπραίος** ἐξ Αρδοβουνίου, σπουδαστής τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ι.Ε.Κ. Ν. Καρβάλης καὶ πατέρας ἐνὸς τέκνου, καὶ τὴν 27^η εἰς τὴν Ἱ. Μονὴν Ἅγ. Παντελεήμονος Χρυσοκάστρου ὁ **Άντωνιος Ξηρός** ἐκ Πέλλας Γιαννιτσῶν, ἀπόφοιτος τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Λυκείου Ν. Καρβάλης καὶ πατέρας τριών τέκνων. Ο «Ἄμβων Παγγαίου» εύχεται εἰς τοὺς νέους διακόνους πλούσια καὶ καρποφόρα διακονία εἰς τὸν ἀμπελώνα τοῦ Κυρίου.

Θυρανοίξια Ἱεροῦ Ἐξωκλησίου Προφήτου Ἡλιοῦ Ἐλαιοχωρίου

Τὴν 20^η Ιουλίου ἡ.ε. τὸ ἐσπέρας ἐτελέσθησαν τὰ θυρανοίξια τοῦ Ἱ. Ἐξωκλησίου Προφήτου Ἡλιοῦ Ἐλαιοχωρίου. Τὰ θυρανοίξια ἐτέλεσεν ώς ἐκπρόσωπος τοῦ Σεβ. Ποιμενάρχου μας κ. Χρυσοστόμου, ὁ Γεν. Ἀρχιερατικὸς Ἐπίτροπος π. Ἀθανάσιος Παπαδάκης μετὰ τῶν ἐφημερίων Φωλιᾶς Ἀρχιμ. Ἐλευθερίου Εὐδοκίδη καὶ Μυρτοφύτου π. Γεωργίου Στρατήρου. Στὴν τελετὴν παρευρέθησαν ὁ βουλευτὴς Καβάλας κ. Δημήτριος Χριστοφίλογιάννης, ὁ Νομάρχης Καβάλας, οἱ Δήμαρχοι Ἐλευθερουπόλεως καὶ Πιερέων, ὁ Αντιδήμαρχος Ἐλευθερῶν ώς ἐκπρόσωπος τοῦ Δημάρχου,

Χειροτονία π. Δημήτριου Χουρναζίδη.

Χειροτονία π. Άντωνιου Ξηροῦ.

Χειροτονία π. Παύλου Κυπραίου.

πρώην βουλευτές,
έκπρόσωποι Συλλό-
γων καὶ πλήθος κό-
σμου.

Τὸ περικαλλέστατον

Ἐξωκλήσιον ἀνηγέρθη μὲ δαπάνες τοῦ κ.
Χρήστου Πριονίδη καὶ προσεφέρθη εἰς τὴν ἐνο-

Ἐξωκλήσιον Προφήτου Ἡλιού Ἐλαιοχωρίου.

οίαν τοῦ Ἐλαιοχωρίου. Ὁ π. Αθανάσιος εὐχαριστώντας τὸν κ. Πριονίδη γιὰ τὴν προσφορὰ του αὐτῆς καὶ μεταφέροντας τὶς εὐχές τοῦ Σεβ. Ποιμενάρχου μας κ. Χρυσοστόμου ἐτόνισε ὅτι, ἀπὸ σήμερα συγκαταλέγεται στοὺς κτήτορες τῶν ι. ναῶν καὶ ἔσαιε θὰ μνημονεύεται τὸ ὄνομά του ἀπὸ τὴν ἀγία μας Ἐκκλησία. Δὲν ὑπάρχει μεγαλύτερη τιμὴ καὶ εὐλογία ἀπὸ αὐτῆν.

Θυρανοίξια Ἱεροῦ Ἐξωκλησίου Παντοκράτορος Χριστοῦ Ἐλευθερῶν

Τὴν 6^η Αὔγουστου ἡ Ε. τὸ ἐσπέρας ἐτελέσθησαν ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου μας κ. Χρυσοστόμου τὰ θυρανοίξια τοῦ πανέμορφου Ἐξωκλησίου Παντοκράτορος Χριστοῦ Ἐλευθερῶν, τὸ ὅποιο ἀνηγέρθη ὑπὸ τοῦ Δημάρχου Ἐλευθερῶν κ. Χαραλάμπους Χρυσανίδη καὶ μὲ τὴ συνδομὴν πολλῶν πιστῶν τῆς περιοχῆς. Τῆς ὅλης προσπαθείας πλὴν τοῦ Δημάρχου ἡγή-

ΧΡΟΝΙΚΑ ΙΕΡΑΣ

Θυρανοίξια Ἰ.Ν. Παντοκράτορος.

θησαν ὁ ἐφημέριος Ἐλευθερῶν π. Χρῆστος Ἀγγελόπουλος καὶ ἡ κ. Φωτεινὴ Μπεϊάκη.

Τὸ ὃν ἄνω Ἐξωκλήσιον σύμφωνα μὲ τὴν παράδοσιν κτίσθηκε στὸ θεμέλιο παλαιοῦ μοναστηριοῦ, τὸ ὅποιον στὰ χρόνια τῆς Τουρκοκρατίας λεηλάτησαν καὶ πυρπόλησαν οἱ Τούρκοι, ἀφοῦ πρώτα κατέσφαξαν τοὺς 20 μοναχούς του.

Στὰ ἐγκαίνια παρευρέθησαν οἱ τοπικὲς ἀρχὲς καὶ πλῆθος κόσμου. Ὁ Σεβ. εὐχαρίστησε καὶ συνεχάρη τὸν κ. Δήμαρχο Ἐλευθερῶν καθὼς καὶ τοὺς κοπιάσαντας διὰ τὴν ὀλοκλήρωσιν τοῦ Ἰ. Ἐξωκλησίου. Ακολούθησε ὁ μεθέορτος Ἐσπερινὸς τῆς Μεταμορφώσεως καὶ δεξίωσις εἰς τὸν αὐλειον χώρον τοῦ Ἰ. Ἐξωκλησίου.

Κατὰ τὸ μήνα Αὐγούστο 2008 ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ. Χρυσόστομος:

Ἐλειτούργησε καὶ ώμιλησε: Τὴν 6^η εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἰ.Ν. Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Παραλίας Ὄφουνίου, ὅπου ἔχειροτόνησεν Πρεσβύτερον τὸν Διάκονον Δημήτριον Χουρναζίδην, τὴν 10^η εἰς τὸν Ἰ.Ν. Ἅγ. Δημητρίου Ἀκροποτάμου, τελέσας μετὰ τὸ πέρας τῆς Θείας Λειτουργίας τὰ ἐγκαίνια τοῦ Πνευματικοῦ Κέντρου τῆς ἐνορίας, τὴν 15^η εἰς τὸν Ἰ.Ν. Ἅγ. Νικολάου Ν. Περάμου, ὅπου καὶ ἔχειροτόνησεν Πρεσβύτερον τὸν Διάκονον Κων/νον Σούτην, τὴν 17^η εἰς τὸν Ἰ.Ν. Ἅγ. Ιωάννου τοῦ Θεολόγου - Ἅγ. Χριστοφόρου, ὅπου

ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ

προέστη καὶ τοῦ ἑτησίου μνημοσύνου τοῦ Χρήστου Μήτσιου, Ἱεροψάλτου τοῦ Ἰ.Ν., τὴν 23^η εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἰ.Ν. Παναγίας Φανερωμένης Ν. Ἡρακλείτης, ὅπου τὸ ἀπόγευμα τῆς αὐτῆς ἡμέρας προέστη τῆς Λιτανείας τῆς θαυματουργοῦ εἰκόνος τῆς Παναγίας, τὴν 24^η εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἰ.Ν. τῆς Κοιμήσεως Θεοτόκου Ἀκροβυνίου, τὴν 29^η εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἰ.Ν. Τιμίου Προδρόμου Μεσοποτίου.

Ἐχοροστάτησε καὶ ώμίλησε: Τὴν 5^η εἰς τὸν Ἐσπερινὸν τῆς Μεταμορφώσεως εἰς Κ.Α.Υ.Υ. Ν. Περάμου, ὅπου καὶ προέστη τῆς Λιτανείας τῆς ιερᾶς εἰκόνος, τὴν 6^η εἰς τὸν μεθέορτον Ἐσπερινὸν εἰς τὸν Ἰ.Ν. Παντοκράτορος Χριστοῦ, ἀφοῦ προηγουμένως ἐτέλεσε τὰ θυρανοῖξια τοῦ Ἰ.Ν., τὴν 8^η εἰς τὴν ἀκολουθίαν τῆς Παρακλήσεως εἰς τὴν Ἰ. Μονὴν Ἅγιου Ιωάννου τοῦ Προδρόμου, τὴν 10^η εἰς τὴν ἀκολουθίαν τῆς Μεγάλης Παρακλήσεως εἰς Ν. Ἡρακλείταν, τὴν 12^η εἰς τὴν ἀκολουθίαν τῆς Μεγάλης Παρακλήσεως εἰς τὸν Προσκυνηματικὸν Ἰ. Ναὸν Παναγίας Ν. Περάμου, τὴν 13^η εἰς τὴν ἀκολουθίαν τῆς Μικρᾶς Παρακλήσεως εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν Ἰ.Ν. Ἅγιου Νικολάου Ν. Περάμου, τὴν 14^η εἰς τὸν Ἐσπερινὸν τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου εἰς τὸ Προσκύνημα τῆς Παναγίας Φανερωμένης εἰς Ν. Πέραμον, τὴν 22^η εἰς τὸν Ἐσπερινὸν τῆς Ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἰ.Ν. Ν. Ἡρακλείτης, τὴν 26^η εἰς τὸν Ἐσπερινὸν τοῦ Ἰ.Ν. Ἅγ. Φανουρίου, ὅπου ἐτέλεσε καὶ τὰ θυρανοῖξια τοῦ Ἰ.Ν., τὴν 28^η εἰς τὸν Ἐσπερινὸν τῆς πανηγυρίζουσης Ἰ. Μονῆς τοῦ Τιμίου Προδρόμου Νικήσιανης.

Συμμετέσχε: Τὴν 2^η εἰς τὴν ἐνθρόνισιν τοῦ Σεβασμωτάτου Μητροπολίτου Λευκάδος κ. Θεοφίλου εἰς Λευκάδαν, τὴν 3^η εἰς τὸ Ἀρχιερατικὸν Συλλείτουργον εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν Ἰ.Ν. Λευκάδος καὶ τὴν 11^η τῆς ἔξοδίου ἀκολουθίας τοῦ πρώην Μητροπολίτου Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως κυροῦ Διονυσίου.

Ἐβάπτισε: Τὴν 17ην εὐγενῶς προσκληθείς, εἰς τὸν Ἰ.Ν. Ἅγιον Ἐλευθερίου μετὰ τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Νειλουπόλεως κ. Γενναδίου, τὸ τέκνον τῶν Στάντζιου Κυριάκου καὶ Γκίκα Σοφίας, εἰς τὸ ὅποιον ἐδόθη τὸ ὄνομα Γεώργιος.

Ἐύλόγησε: Τὴν 24ην εὐγενῶς προσκληθείς τὸν γάμον τῶν Τζινόπουλου Εὐάγγελου καὶ Τσακαλή Πασχαλιᾶς εἰς τὸν Ἰ.Ν. Ἅγιον Ἐλευθερίου καὶ τὴν 31ην τὸν γάμον τῶν Τουρναΐδη Ἀφεντούλη καὶ Παπαδάκη Ιωάννας εἰς τὸν Ἰ.Ν. Ἐλαιοχωρίου.

Προέστη: Τὴν 11ην τῆς ἔξοδίου ἀκολουθίας τῆς Στεργιανῆς Μυρσινιᾶς εἰς τὸν Ἰ.Ν. Ἅγ. Ἐλευθερίου Ἐλευθερουπόλεως.

Ἐπισκέφθηκε τὴν 22^η τὸ Σεβασμώτατο Μητροπολίτη μας ὁ

Υπουργὸς Μακεδονίας-Θράκης κ. Μαργαρίτης Τζίμας μετὰ τοῦ ὅποιου μέσα σὲ κλῖμα ἐγκριδιότητος συζητήθηκαν θέματα ἀφορῶντα τὴν Ἰ. Μητρόπολιν. Ο Σεβ. εὐχαρίστησε τὸν κ. Υπουργὸ διὰ τὸ ἐνδιαφέρον του καὶ τὴν συμπαράστασίν του στὶς οἰκονομικὲς ἀνάγκες τῆς Ἰ. Μητρόπολεως.

